

DE HOFKES

Tragikomedie

van

Guy Didelez & Paul Coppens

Gebaseerd op de TV-film 'Vleugels' naar een scenario van Guy Didelez.

UITGEGEVEN IN EIGEN BEHEER.

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat 26 bus 12
9340 Lede
Tel. 053/77.19.51

Pcoppens7@gmail.com

2. Toestemming van de auteurs voor het aanmaken van de nodige kopieën van dit werk.

3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M. Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.

4. Zonder toestemming van de auteurs mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

DE HOFKES

Een tragikomedie
van
Guy Didelez en Paul Coppens

Personages: (in volgorde van opkomst)

GUST
FONS
BERNARD
MARIETTE
BRUNO
PIERRE
KRIS
LAURA
SANDRA
GERDA

Decor:

Het stuk speelt zich hoofdzakelijk af in het hofje van Fons.

Aan weerszijden liggen ook aanpalende hofjes. Het hofje van Kris, Jardin. Het hofje van Bernard, Cour.

De achterwand kan neutraal gehouden worden met enkele doorgangen (naar een tuinhuis en naar duivenhok)

Suggestie: de fond maken met een witgekalkte (maar niet recente) serreplastiek. (daar zouden dan eventueel filmbeelden –duiven die vliegen- op geprojecteerd kunnen worden) Omdat die serreplastiek doorzichtig is, is er misschien ook de mogelijkheid om daarachter levende duiven te zien rondlopen.

Dan zijn er nog twee plaatsen in beide hoeken vooraan. Jardin: een hoek met een tafel en een stoel. Die wordt slechts 2x gebruikt (scène 2: huismaker van Bernard - scène 5, de huiskamer van Sandra, dochter van Fons) Die tafel en stoel kan dus daarna weggenomen worden om weer plaats te maken voor hoekje van Kris haar hofje bijvoorbeeld. (daar staat dan een kleine zitbank)

In de andere hoek, Cour, een zetel. Die wordt slecht 1x gebruikt. (voor scène 6: de huiskamer van Bruno) Ook die kan dus weggenomen worden om plaats te maken. (of er een tuinzetel van maken zodat die ook later op het hofje kan gebruikt worden)

Voor scène 15 (in duivenhok) kan eventueel een constructie met schuivende panelen gemaakt worden. Dit mag niet te veel tijd in beslag nemen, gezien de korte duur van de scène.

Scène 1 – op de hofjes.

We horen het geluid van duiven in een duiventil.

Gust op. Is goed warm ingeduffeld. Heeft zelfs oorverwarmers op . Gust kijkt voor zich uit naar de ingebeelde akkers. Fons, ook warm aangekleed komt uit duivenhok.

FONS Ge zijt zo laat vanmorgen, Gust. (Gust antwoordt niet. Blijft dromerig kijken. Roept dan in zijn oor) Ge zijt zo laat!

GUST (schrikt) Hé zeg! Ik ben niet doof zenne!

FONS Oh... oh, nu zie ik het het! Dat zijn oorverwarmers!

GUST Natuurlijk zijn dat oorverwarmers, wat anders?

FONS Ik dacht dat ge uw oorharen had laten staan. Anders knap... 't past goed bij uw klak, vind ik.

GUST Ja, spot er nog wat mee, met ne mens zijn miserie. 't Is nog niet erg genoeg dat ik zonder die dingen de deur niet uit mocht.

FONS Was 't weer van 't zelfde, ja?

GUST Och, ge kent mijn dochter hé. Overbezorgd tot en met: (imiteert) 'Ge gaat nu toch weer niet naar den hof zeker? Met zulk koud weer. 't Is goed om een dubbel fleurus op te doen.'

FONS Als ik dat allemaal zo hoor, ben ik toch content dat ik niet bij mijn dochter ben gaan wonen toen mijn vrouw gestorven is. Ons Sandra heeft dat toen ook gepresenteerd. Maar ik heb gezegd 'Neen, merci. Den deze woont al 38 jaar in dat groot huis en den deze zal daar ook sterven.'

GUST Ik heb juist hetzelfde gezegd. Maar ons Marina hield niet af. En misschien had ze ook niet helemaal ongelijk. Keert of draait het gelijk ge wilt: ne man alleen is maar een triestig vogeltje.

FONS Mij hebben ze altijd geleerd dat ge een triestig vogeltje niet in een kotje moogt stoppen, want dat het dan nog veel triestiger wordt.

GUST Zeg, ge moet nu ook niet overdrijven hé. Gij doet precies of ik mag niks van ons Marina. Die is alleen een beetje bezorgd, meer niet.

FONS Vorige week zijt ge toch ook niet met de bus meegemogen?

GUST Ja, maar dat was iets anders.

FONS Wat veel gedronken de keer daarvoor?

- GUST Bijlange niet. Maar ge weet hoe dat dat gaat hé. 't Zijn daar allemaal vriendelijke mensen en ze nemen u dan mee naar een demonstratie en dan wilt ge toch iets kopen om die mensen een plezier te doen.
- FONS Toch weer geen elektrisch deken?
- GUST Het vierde al. *(Fons lacht)* Ja, gij kunt lachen, maar ons Marina trok een heel ander gezicht.
- FONS Ik kan 't mij zo voorstellen.
- GUST Maar ik had het toch goed warm vannacht.
- FONS Dat wil ik geloven. Vier elektrische dekens en dan nog een paar oorverwarmers. 't Zal in ieder geval warmer geweest zijn dan hier.
- GUST Ja, 't is maar een kouwe wind. Hebt ge 't vuurtje aangestoken binnen?
- FONS Ik heb het terug moeten uitdraaien. Het stinkt naar de gas. Ge kunt het er gewoonweg niet houden.
- GUST *(steekt zijn hoofd naar binnen)* Wat is dat zeg!?
- FONS Ik zei het toch. Vijf minuten binnen en als ge dan opnieuw buiten komt stijgt ge op gelijk ne zeppelin. Kom, ge kunt u beter hier wat op de bank zetten. *(gaat zitten)*
- GUST Dat meent ge niet hé Fons. Toch niet in die kou zeker. Ik zal hun kot kuisen.
- FONS Da's al gebeurd.
- GUST Dan ga ik ze eten geven.
- FONS Dat heb ik ook al gedaan.
- GUST *(gaat naast Fons zitten.)* Zou den Bernard komen?
- FONS Zou best kunnen. 'k Ben hem verleden week tegengekomen en hij zei toch dat hij er ook wilde aan beginnen.
- GUST Zijn Mariette zal eerst wel een ferm stukske zagen.

Scène 2 – thuis bij Bernard

Bernard zit aan tafel en heeft blijkbaar net gedaan met zijn ontbijt. Hij likt als een klein kind zijn bord af. Voor hem ligt de krant open. Mariette, warm aangekleed bekijkt hem, heeft haar handtas bij.

- MARIETTE Allee, ziet dat af. Wat voor manieren zijn dat?
- BERNARD Zeg, Ge zijt weer goed op dreef.
- MARIETTE Ja, zeg het nog maar eens: 'Uw zaagmachien draait weer op volle toeren!'
- BERNARD 't Is toch waar!
- MARIETTE En ik heb geen gelijk zeker: uw bord aflikken als een klein kind.
- BERNARD Mijn eike was uitgelopen....
- MARIETTE Bernard, ge moogt zoveel eieren niet eten! Dat is niet goed voor uw cholesterol!
- BERNARD Dan weet ik tenminste van wat ik ga, als het zover is.
- MARIETTE Jaja lach maar, tot als ge eens iets zult voren hebben.
- BERNARD (meer tot zichzelf) Zaag... zaag...
- MARIETTE Waar zijn mijn sleutels? Ik ga te laat zijn. Dat mens wordt razend als ik haar tegels niet op tijd opgeblonken krijg.
- BERNARD Ge moogt content zijn dat ge nog werk hebt.
- MARIETTE Waar zijn die godverdomse sleutels!?
- BERNARD In uw hand Mariette.
- MARIETTE Kunt ge dat niet direct zeggen, ge laat mij eerst zoeken.
- BERNARD Zeg, alstublieft hé...
- MARIETTE En ge weet dat ik mij moet haasten.
- BERNARD Awel, haast u dan. Staat hier niet zo te staan.
- MARIETTE En nu ben ik echt weg.
- BERNARD 't Wordt tijd.
- MARIETTE Ik ga het anders niet halen.
- BERNARD Nee-e.
- MARIETTE Kunt gij de kinderen ophalen? (Bernard reageert niet, leest verder de krant) Voor éne keer?

BERNARD Te veel werk.

MARIETTE Hoe, teveel werk? Gij?

BERNARD Ik ga naar de hofkes.

MARIETTE Da's toch nog veel te vroeg op 't seizoen.

BERNARD Awel vandaag is 't den eerste dag van 't jaar da'k naar daar ga.

MARIETTE 't Is veel te koud.

BERNARD Moet jij die tegels niet gaan opblinken?

MARIETTE *(kwaad)* Och! *(gaat weg)*

Bernard kijkt haar na. Lacht.

BERNARD Te vroeg op 't seizoen zeker. 'k Zal ik voor mijn beste maten eens een verrassingske meedoen. Voor 't begin van 't nieuw seizoen. (staat op, neemt zijn krant en bord mee, gaat af)

Scène 3 – op de hofjes

Gust en Fons zitten op de bank. Gust heeft ondertussen zijn oorverwarmers afgedaan en op de bank gelegd.

GUST 't Is hier anders maar stillekes hé, zo 't begin van 't seizoen.

FONS Ja, ge kunt eigenlijk nog niet veel komen doen. Ziet eens hoe nat het er nog bij ligt. Nog te vroeg voor om te steken.

GUST Als 't nog een paar dagen droog blijft, begin ik er toch aan. Wie labbonen wil eten, mag februari niet vergeten.

FONS Ge gaat dees jaar toch weer geen labbonen zetten, zeker?

GUST En waarom niet?

FONS Vorig jaar hadt ge 14 kilo!

GUST *(trots)* Vijftien.

FONS Wat doet ge daar nu mee? Helemaal op uw eentje met 15 kilo labbonen.

GUST Ik doe daar ook van in de soep.

FONS   Jamaar, 15 kilo.

Bruno op. Hij heeft een berenmuts op.

BRUNO   *(roept)* Hoi de mannen!

FONS   Ah, den Bruno. Zeg, wat is dat jong? Op berenjacht geweest?

BRUNO   Ja. Ze hadden mij geleerd hoe ge beren moest vangen. Ge moet voor een gat in de rotsen gaan staan en 'Joebroehoewaah' brullen. Als de beer dan naar buiten komt om te zien wat er is, schiet ge hem overhoop. Zo simpel is dat.

FONS   Maar toen den Bruno 'Joebroehoewaah' brulde kwam er een trein uit dat gat gedonderd. Hij is nog juist op tijd kunnen wegspringen en is zijn berenmuts in de winkel gaan kopen.

BRUNO   Lach er maar mee. 't Is toch lekker warm. Maar dat jullie er ook al zijn met deze kou...

FONS   Iedere dag hé Bruno. Heel de winter door.

GUST   Ons duifkes moeten eten hebben hé.

BRUNO   Gelukzakken. 'k Denk dat ik ook duifkes ga houden. Dan ben ik in de winter ook buiten, zoveel als ik wil.

Gust staat op. Haalt een spade uit het kotje.

FONS   Wat nu jong?

GUST   Ik ga toch eens proberen. Al dat stilzitten, da's niks voor mij.

BRUNO   *(terwijl Gust weggaat)* Amaai, hij staat weer zo hevig.

FONS   Hoe is 't anders met den Bruno?

BRUNO   Goed, goed, goed.

FONS   En met uw vrouw?

BRUNO   Altijd 't zelfde hé. *(verandert van toon)* En hoe is 't met uw duiven? Gaan er weer kampioenen bij zijn, dit jaar?

FONS   Laat ons hopen hé Bruno. Ze worden toch goed gesoigneerd. De Gust en ik, wij leven voor ons duifjes.

BRUNO   Verstandige keuze, Fons. Ge kunt beter voor de duifkes leven dan voor de vrouwen.

- FONS Allee, Bruno. Dat gij nu zoiets zegt.
- BRUNO Tuurlijk. Hoe meer mannen er voor hun duifkes leven, hoe meer vrouwen er voor mij overblijven. Ik had er verleden week weer een aan den haak, jong.
- FONS (ongeïnteresseerd) Ah ja? (staat op en gaat duivenhok in)
- BRUNO (achter Fons aan, praat verder aan hok) Zwart haar. Bruine ogen. Zo'n jaar of vijftientig. Kort rokje aan. En daaronder billen jong goghoo... Twee vleesgeworden lustoorden. Als ik daar gewoon nog maar naar keek hé Fons, dan liep de zever al uit mijne mond.
- FONS (komt met drinkbakje in zijn hand buiten) Ja, zeveren kunt ge...
- BRUNO 'k Heb met haar gedanst en haar ondertussen eens goed vastgepakt.. ze zei... 'ooh', 'ooh' (bootst haar na) En ik moest direct denken aan 't vuurwerk. Ik dacht: 'in haar ogen ben ik een soort van vuurwerk. Zij vindt mij even schoon en kleurrijk en ontvlambaar als den bloemeke van een vuurwerk.
- FONS En wat zei uw vrouwke daarvan? (kuist het drinkbakje uit. Zorgt dat Bruno wat water over zich krijgt.)
- BRUNO Niks. Z'heeft zij niks te zeggen, en daarbij ze weet zij dat niet.
- Gust op met vuile spade.
- GUST Daar vanachter is het nog nat, maar hier vanvoor begint het toch al. Nog nen dag of drie schat ik.
- FONS Wanneer gaat ge die schup nu toch eens leren af te kuisen?! Ik heb al zo dikwijls gezegd dat ge dat moest doen. (stapt naar binnen)
- GUST Wat heeft hij ineens zeg? Toch niet gepakt van de gas?
- BRUNO Van de gas?
- GUST 't Vuurtje binnen doet het weer niet.
- FONS (komt buiten, terwijl hij met een stuk steen het zand van de spade schraapt) Maar 't is toch waar zeker. Z'is nu goed scherp.
- BRUNO Ja, en als ze scherp staat, moet ge ze scherp houden.
- (Fons gaat de spade terug in het hok zetten.)
- BRUNO (gaat zitten op de oorverwarmers die op de bank liggen, kijkt naar zijn kruis) Hola... wat is dat nu? Is dat soms van u, Gust?

GUST 't is te zeggen.... tiens, wat ligt dat hier te doen?

BRUNO (houdt ze tegen zijn borst) Dat is precies een wintersoutieneke. Wie draagt dat nu?

GUST Ik! Omdat ik dat schoon vind. En daarbij, 't past goed bij mijn klak. (neemt de oorverwarmers, stopt ze in zijn zak)

Fons komt uit het hokje. Gaat ook op de bank zitten.

GUST 't Is nogal koud hé, vindt ge niet.

BRUNO Waarom stopt ge dan die oorverwarmers in uw zakken? Of moet ge daar ook (kijkt naar gulp van Gust) iets warm houden?

GUST Zot. Kunt gij nu over niks anders klappen?

FONS Nee, 't is niks te warm.

BRUNO Wat wilt ge, dat is 't seizoen. Dat betert wel binnen een paar dagen.

FONS Dan herkent ge 't hier niet meer. Overal drukte en beweging. Groentjes zaaien, duifkes soigneren. Als ge dan diep inasemt dan kunt ge hier de vriendschap rieken.

Bernard op, heeft een taart bij zich.

BRUNO Hier zie, den Bernard.

BERNARD Ik wist wel dat jullie hier zouden zijn. En ik heb zelfs aan jullie gedacht. (houdt triomfantelijk de taart in de hoogte) Taraam!

GUST Een toert nondedju!

BERNARD Om de eerste dag van 't nieuw seizoen te vieren. (legt de taart op de bank en gaat er op zijn knieën voor zitten) Wie haalt er eens iets om te snijden? (Gust gaat naar binnen.) En? Allemaal genoten van de winterslaap?

FONS Genoten? Blij dat ik terug zal kunnen beginnen.

GUST (komt uit kotje) De zaag. Ik vond niks anders.

BERNARD Da's ook goed. Ik kan er wel mee overweg. Ik heb er thuis ook één. Eén die kan rondwandelen. (neemt de zaag en snijdt de taart ermee in vier stukken)

FONS Maar pakt toch dat mes!

GUST Welk mes?

- FONS Dat broodmes.
- GUST Dat ligt er niet.
- FONS Hoe 'dat ligt er niet'?
- GUST 'k Heb gekeken, het ligt niet in de schuif.
- FONS Natuurlijk ligt dat niet in de schuif. Dat ligt nog op tafel. Ik heb dat daarstraks gebruikt om die zak met duiveneten open te snijden.
- BERNARD Zeg gasten, 't is al in orde, zie. (geeft hen een stuk, Gust begin onmiddellijk te eten. Fons en Bruno wachten tot ook Bernard een stuk heeft) Allee mannekes, op het nieuwe seizoen!
- FONS Op het nieuwe seizoen. Smakelijk.

Ze beginnen alle vier te eten. Alle vier, als echte kameraden, beginnen ze ook te praten met hun mond vol. Maar bij alle vier is het een onverstaanbaar gewauwel. Trekken daarbij de nodige grimassen.

Licht fade-out.

Scène 4 – op de hofjes

Enkele weken later. Het is lente.

Fons zit op de bank. Lichter gekleed. Hij heeft een plasticzak naast zich staan en een blikje bier. Op de kant van de bank staat een kleine kartonnen schoendoos. Hij eet net het laatste stuk van zijn boterham. Drinkt van het blikje bier.

- FONS Da's heel anders hé... de lente... en al direct warm weer! Volle zon. Laat ze maar doen. (kijkt naar zijn eigen hofje) Mijn hofke ziet er ook al prima uit, al zeg ik het zelf. (we horen geluid van duiven) Hela hela hela... dat niet hé! Allee weg... ksst ksst.. (het geluid van opvliegende duiven) Gaat hiernaast. (volgt ze met zijn ogen) Ja, dààr... (moet heimelijk lachen)

Hij drinkt van zijn blikje bier.

Bernard komt op. Heeft een boodschappentas bij zich.

- BERNARD Ah Fons. Nu al aan 't pintelieren? Moest ik dat doen, Mariette zou nogal van haar oren maken.

- FONS Zijt blij dat ge Mariette nog hebt, Beer. (drinkt zijn blikje leeg, staat op, drukt blikje samen) We zullen eens terug beginnen. Van al dat zitten krijg ik een voos gat. (gooit blikje in een emmer met afval)

- BERNARD (wijst naar schoendoos) Sinds wanneer verzamelt gij duivenpluimen?

- FONS Da's voor mijn kleinkind, Laurake. Zij gaat daar iets van maken, zegt ze. (neemt doosje op en gaat ermee in duivenhok)
- BERNARD Bon, 'k ga er ook aan beginnen. (gaat richting zijn hofje, ziet de duiven.) 't Is niet waar hè! Allee ksst ksst.... Godverdomme! (loopt even af, komt terug, zonder boodschappentas; komt aan hokje Fons, roept kwaad) Fons! Fons!!
- FONS (Fons komt uit duivenhok, een beker duivenvoer in zijn hand). Wat is't?
- BERNARD Uw duiven zaten weer alles op te vreten! En da's niet de eerste keer.
- FONS Overdrijft eens niet.
- BERNARD Ga dan kijken als ge me niet gelooft.
- FONS Die beesten krijgen eten genoeg. (schudt het bekertje in zijn hand.) Koooom, kom kom...
- BERNARD Ik zie wat ik zie! Er is van gepikt. En katten doen dat niet!
- FONS (negeert hem) Kooooooom, kom kom...
- BERNARD Dat is nu keer op keer dezelfde zever. Ik kan heel dat stuk weer omdoen!
- FONS Van een paar groenten minder gaat ge niet dood hè Bernard. Gij en Mariette krijgen dat nooit op.
- BERNARD Wie zegt dat?
- FONS Vorig jaar hebt ge ook de helft moeten uitdelen.
- BERNARD Wat weet gij daar nu van?!
- FONS Vooral uwe viagra. (Bernard begrijpt het niet) Uwe selder.
- BERNARD Ik zet selder omdat ik dat graag lust. Voor dat ander heb ik geen hulp nodig.
- FONS (haalt zijn schouders op) Kooooooom, kom kom...
- BERNARD Die groenten zijn trouwens ook voor mijn dochter.
- FONS Marcheert dat dan ook bij vrouwen? Selder...
- BERNARD Zevearaar! Volgens mij doet ge dat expres!
- FONS Wat?

- BERNARD Die duiven van mijn zaad laten pikken. Ge zijt jaloers! Omdat mijn groenten groter zijn dan die van u.
- FONS Zeg Bernard, in 't leven is er nog wel wat anders te doen dan groenten kweken.
- BERNARD *(ironisch)* Duiven melken!?
- FONS Weet gij wat een Japanner daarvoor wil betalen?
- BERNARD Die vinden de weg niet naar hier. Juist gelijk uw duiven. *(Bernard draait zich om en stapt weg)*
- FONS *(roept hem na)* De helft van die vlucht is toen in de storm gebleven! *(schudt eens met zijn hoofd, roept dan verder zijn duiven)*
Koooooom, kom kom...

Pierre op. Heeft een gieter mee.

- FONS Dag Pierre. Hola, een nieuwe gieter. Kosten gedaan?
- PIERRE Ik ga mijn tomatenplanten eens extra verzorgen. *(kijkt in de richting van Bernards hofje, steekt zijn hand omhoog, groet Bernard)* Bernard! *(tot Fons)* Oeioei, die loopt precies rond met een lang gezicht.
- FONS Hij was weeral aan 't vitten op mijn duiven.
- PIERRE Ge kent hem hé. Eén pint en 't is vergeten!
- FONS Wanneer vertrekt de volgende vlucht?
- PIERRE Gaat ge terug meedoen op snelheid?
- FONS Nee nee, Quièvrain da's niks voor mij. De halve fond, da's mijn ding.
- PIERRE Die duiven moeten vrijdag binnen. Tussen zes en zeven.
- FONS Oei... Vrijdag. *(Nadenkend)* Ik zal de Gust vragen ze binnen te doen. Tussen zes en zeven is het nogal moeilijk. Ik ga dan altijd bij mijn dochter eten. Ik kan daar echt niet onderuit.
- PIERRE En vanmiddag? Zijt gij hier vanmiddag?
- FONS Gelijk altijd hè.
- PIERRE Dan moet gij iets voor mij doen. Er komt een nieuwe. Voor 't perceel van den trucker.
- FONS Ken ik hem?

PIERRE *(Haalt zijn schouders op)* Kris De Cleene. Meer weet ik ook niet. Normaal moet ik hem opvangen, als toezichter, maar ik moet vanmiddag gaan werken. Zoudt gij hem kunnen opvangen?

FONS Wat houdt dat in?

PIERRE Gewoon. Ge moet die mens zijn perceel laten zien en zeggen dat hij het goed moet onderhouden. 't Wordt tenslotte uwe gebuur.

FONS Ge kunt op uw twee oren slapen.

PIERRE *(Grappend)* Slapen? Gij hoort niet goed, zeker? Ik zeg juist dat ik vanmiddag moet beginnen.

Pierre af. Fons gaat potje met eten wegzetten. Hij hoort plots muziek, - een zomerhit - komt duidelijk uit een auto.

FONS Hoor nu.... Dat kan niet anders dan den Bruno zijn. *(haalt twee blikjes bier uit het hokje, terug op, gaat aan kant hofje Bernard staan)* Bernard, kom jong... drinkt een pintje mee.

Fons gaat op de bank zitten. De muziek in de verte stopt. Fons kijkt richting baan. Bernard op.

FONS Hier. We gaan toch niet blijven zeveren om wat zaad zeker?

BERNARD *(neemt het pintje aan. Ze drinken)* Hebt g'hem horen toekomen?

FONS Wie niet. Ze moeten zijne autoradio tot kilometers ver horen.

BERNARD *(kijkt)* Tiens, hij heeft iets mee. Hij is precies van plan om eens iets te doen in zijn hofke.

Bruno op. Hij heeft een zak mest mee op zijn schouder. Zingt mee met het liedje dat we daarnet hoorden, maakt daarbij danspassen.

BRUNO Ah! De mannen van 't goe leven! *(Fons en Bernard antwoorden niet)* Wat is't? Ge zijt zo stil? En juist nu ik zo groot nieuws heb! Herinnert ge u vorige week nog? *(legt de zak mest neer)*

BERNARD Bruno, ik heb het u al gezegd: dat interesseert mij niet!

BRUNO Tiens, dat wist ik niet. Is dat dan gestopt bij u? *(tot Fons)* Is er nog een pintje?

FONS In mijne frigobox.

Bruno gaat hokje binnen. Zingt ondertussen het liedje dat we net hoorden. De anderen bekijken elkaar nog eens. Bruno komt uit hokje met blikje bier.

- BRUNO Hé Bernard? Of dat het dan al gestopt is bij u? (gaat op een houtblok zitten, neemt een slok.)
- BERNARD (Nijdig) Tuurlijk is dat niet gestopt!
- BRUNO (glimlacht geïnteresseerd) Gij doet het dus nog met uw Mariette? Daarmee dat ze altijd zo geïnteresseerd is in hoe uwe selder het doet.
- BERNARD Begint gij nu ook niet, hè! Die selder heeft er niks mee te maken!
- BRUNO Tiens, ze zeggen dat anders toch... (kijkt naar het tuintje van Fons.) En ik zie dat gij ook selder hebt gezet, Fons... Hoe gaat dat in feite als ge zo alleen zijt? (Fons negeert de opmerking. Bruno maakt een suggestieve beweging met zijn hand.) Krijgt ge daar op den duur geen spierpijn van?
- BERNARD (Boos) Ik begrijp echt niet hoe gij dat kunt!
- BRUNO Wat?
- BERNARD Uw vrouw bedriegen. Gij hebt alles om gelukkig te zijn. Schoon madam, schoon job, dikke pree. Bij mij in 't leven zit er zoveel tegen, en toch, toch zou ik zoiets nooit doen.
- BRUNO Ge zou het eens moeten proberen. Misschien dat ge dan heel de wereld terug liever zou zien.
- BERNARD Ja, ja,... dat zal wel.
- BRUNO Ik meen dat. Verandering van spijs doet eten. Trouwens, leef een keer samen met Gerda. Ge zou mij misschien verstaan dan. Ze sluit zich op, ganse dagen voor de tv. Ik heb haar al zo dikwijls gezegd dat ze moet leren autorijden.
- BERNARD Ah ja, da's goed gezien dat, dan kan ze u naar huis rijden als ge zat zijt!
- BRUNO (wijst naar tuintje ernaast) Daarzie, dienen van hiernaast. Dat was ook zo'n droogstoppel, den trucker. Heel zijn leven werken en met oogkleppen op uitkijken naar de dag van zijn pensioen. Dan zou zijn leven pas écht beginnen. Hoe lang heeft hij ervan kunnen profiteren? Een maand? Twee maand misschien? Hij heeft zelfs de tijd niet gehad om zijn kotteke te repareren. Echt waar, of we nu braaf zijn of niet, de doodstraf krijgen we allemaal.
- FONS Er komt een nieuwe in plaats van de trucker.
- BERNARD Ah ja? Hebt ge hem al gezien?
- FONS Nog niet, nee. Hij zou vanmiddag langskomen.

BRUNO (drinkt pintje uit, gooit blikje in emmer) Allee, doet hem de groeten! 'k Ga mijne mest uitkieperen. (neemt de zak, zwiert die op zijn schouder en gaat zingend en dansend weg)

BERNARD Ik ga ook maar eens verder doen, merci voor 't pintje. (gaat weg)

Licht fade out.

Scène 5 – op de hofjes

Fons is bezig met een tuinslag op te rollen. Plots schijnt hij iemand te zien. Hij volgt die persoon. Kris komt op. Zij kijkt rond. Fons staat perplex.

KRIS Dag meneer.

FONS Euh... dag...

KRIS (gaat naar de andere kant, kijkt naar hofje) Ik pak dat stukje hier over.

FONS (bekijkt haar van kop tot teen, verbaasd) Ah ja?

KRIS Dit is toch nummer 34?

FONS (alsof hij uit een droom ontwaakt) Euh... ja ja... 34... ja.

KRIS (opgelucht) Ah oké, Ik ben Kris De Cleene, aangenaam. (Fons knikt afstandelijk maar vriendelijk. Ze kijkt naar haar hofje) Amai... Wat een wildernis.

FONS Ja... euh... zoals ge ziet... nogal verwaarloosd...

KRIS Zeg dat wel. Al dat onkruid...

Fons Er is veel werk aan. 't Staat al een paar weken leeg en 't heeft de voorbije weken hard geregend. Dan gaat het rap met het onkruid.

KRIS Ik zie het. (zelfverzekerd) Dan zal ik extra mijn best moeten doen.

FONS Ge moogt dat zeker niet onderschatten. Heel dat stuk omdoen. Ge hebt al wat ervaring?

Ondertussen zien we aan de andere kant achteraan Bernard verschijnen. Hij bekijkt zowel Fons als Kris heel achterdochtig.

KRIS (Schudt het hoofd) Tuinieren is compleet nieuw voor mij. Maar ik heb er wel veel over gelezen.

FONS Ja... Ja, dat is ook belangrijk natuurlijk.

KRIS *(Enthousiast)* Ik ga volledig biologisch werken. Geen chemische producten op de groenten. Met koehoornmest. Kent u dat? *(Fons knikt maar het is duidelijk dat hij er niets van kent. (trots))* De steinermethode. Kweekt u ook biologisch?

FONS *(aarzelend)* Nee... Ik ben niet zo'n lezer. Ik weet daar allemaal niet zo veel over.

KRIS Als het u interesseert wil ik u de boeken wel lenen hoor.

FONS Och, we zien wel... *(merkt Bernard op)* Allee, ga maar eens van dichtbij zien hé. Moest ge nog vragen hebben. Ik zit hier.

Kris knikt en gaat weg. Fons komt terug naar zijn hokje.

BERNARD Wat komt die hier doen?

FONS Dat is die nieuwe tuinder.

BERNARD Maar dat is een vrouw!

FONS Goed gezien Bernard.

BERARD Mag dat?

FONS Wat?

BERNARD Een vrouw hier.

FONS Zeg Bernard...

BERNARD Ge hadt haar precies veel te vertellen.

FONS Pierre had mij gevraagd om haar op te vangen. Nu goed?

BERNARD Ge zoudt beter gaan reclameren bij Pierre.

FONS Waarom?

BERNARD Omdat dat een vrouw is, tiens! Dat kan toch niet!

Fons haalt zijn schouder op. Hij draait zich om, neemt de tuinslang en gaat ermee af in zijn hokje.

Gust op, heeft een duivenmand mee. Kijkt ook naar het hofje eraast.

GUST Wat is dat voor iets?

BERNARD Ge moogt twee keer raden...

GUST Een meisje.

BERNARD Een vrouw. De nieuwe tuinder.

GUST Een jong vrouwke dan toch.

BERNARD Heel jong...

GUST Dedju... dedju toch... dat ik dat nog moet beleven

BERNARD Maak er een gedichtje van: Sakker de sakker, een vrouw op 't werk van den akker. (glimlacht plots breed) Maar geef toe... z'is niet mis hé.

GUST Al dat werk! Da's toch niks voor haar. Zo'n jong ding... Ziet eens hoe vervallen haar kotteke is.

BERNARD 'k Heb het er al direct warm van gekregen.

GUST Van dat kotteke?

Bernard kijkt hem geïrriteerd aan.

GUST Die gaat hier hare père nog zien, let op mijn woorden.

BERNARD We zullen haar moeten helpen. Allee, IK zal haar wel een handje toesteken.

GUST (bekijkt Bernard) Oeioeioei.... Gaat ge al direct de puber uithangen?

BERNARD Ge kunt dat kind toch niet alleen laten sukkelen?

Bruno op. Kijkt ook naar het hofje van Kris.

BRUNO Howhowhow... wat krijgen we nu? Bernard, is dat ook weer zo'n meisje die in uw kotteke zat, zoals eergisteren?

GUST Zat er een meisje in uw kot? Daar weet ik niks van.

Ondertussen komt Fons weer uit zijn kot.

BRUNO D' er zaten twee meisjes in hun halven bloten in zijn kot. Die zaten hier te vrijen

GUST Twee meisjes?! Aan 't vrijen?!!!!

BRUNO En 't ergste van al, ik was hier ook en hij heeft er mij niet bijgeroepen.

BERNARD Die hadden u niet vandoen, jong. Ze waren met elkaar bezig.

BRUNO In hun halven bloten dan nog.

- FONS Ja, Bruno, dat is de moderne tijd!
- BERNARD Kijk maar naar mij. Na mijn ontslag is 't Mariette die de centen verdient. Tegenwoordig hebben ze de venten voor niks meer nodig. Zelfs niet voor de seks. Het sterke geslacht heeft afgedaan.
- BRUNO *(kijkt naar Kris)* Ik zal eens bewijzen dat het sterke geslacht er nog altijd mag zijn. Weet ge wat? Ik zal haar helpen met haar kotteke.
- GUST Oeioeioei...
- BERNARD Dat is niet nodig, Bruno. Ik kan dat ook doen. Gij moet daar speciaal gene congé voor pakken.
- GUST Oeioeioei...
- BRUNO Héla, daar zie... ze wuift naar mij. *(wuift terug)*
- BERNARD Naar mij zeker. *(wuift)*
- FONS Neenee, ik zie het al... *(wuift)*
- GUST Oeioeioei... Pubers...

Black out.

Scène 6 – thuis bij de dochter van Fons.

Fons en Laura zitten aan de tafel. Hij geeft de schoendoos aan Laura.

- FONS Hier, ik heb er nog wat mee.
- LAURA *(opent de doos, neemt er een paar pluimen uit)* Amai zoveel. Danku, opa. *(geeft hem een klapzoen)*
- FONS Hebt ge er nu genoeg?
- LAURA *(Knikt)* Zeker. Nu kan ik er nog één maken.
- FONS Ah? Hebt ge dan al iets gemaakt?
- LAURA Ja. En ge zult verschieten. *(roept naar de kant)* Mama? Is 't al droog?
- Sandra op met tekenblad, waarop met stift een duif staat, met pluimen opgeplakt.
- SANDRA Hier. *(ze geeft het blad aan Laura)*

LAURA *(geeft het door aan Fons)* Alstublieft, speciaal voor u, opa.

FONS Dank je... helaba, zo schoon.

SANDRA En 't past ook perfect bij opa: een duif.

FONS Daarvoor hadt ge dus al die pluimen nodig.

LAURA Ge vindt het toch echt schoon hé?

FONS Amai 't zal nog niet. Daar hebt ge lang aan gewerkt zeker?

LAURA Bwah, dat gaat.

FONS *(Kijkt bewonderend naar de tekening)* 't Is een heel schoon duif... Ik ben er zeker van dat ze heel hoog en heel ver kan vliegen. Misschien wel tot in de hemel.

LAURA Zoals oma?

Even een pijnlijke stilte.

SANDRA Ga nu maar verder doen met uwe puzzel.

LAURA Oké. Opa, ge zijt toch nog niet direct weg?

FONS Neenee, ik blijf nog wat. Ik kom u straks helpen.

Laura gaat weg.

SANDRA Hoe komt ze daar nu op? *(ziet dat Fons het wat moeilijk heeft wanneer hij de tekening bekijkt)* Komaan, pa. Kop op! Ik heb nog cake staan. Een stukske? 't Is met appels.

FONS *(Schudt gegeneerd het hoofd)* Sandrake, dat moet ge toch niet blijven doen. 't Is al genoeg dat ik hier om de twee dagen kom eten. Ik trek mijn plan wel.

SANDRA Dat heb ik al gezien.

FONS Wat?

SANDRA Dat ge uw plan trekt. Sorry, da'k het zeg... maar nogal veel rommel hé pake, bij u thuis.

FONS Ach...

SANDRA Kleren over de stoelen. Etenresten...

FONS Jaja...

- SANDRA Ge moogt u zo niet laten gaan, pa. Vroeger deed ge dat toch ook niet.
- FONS *(Mistroostig)* Nee vroeger deed ik dat niet, nee...
- SANDRA En uw strijkplank staat ook open met een grote hoop kleren erop. Ik heb u al zo dikwijls gezegd dat ik uw strijk wel zal doen.
- FONS Wat hadden we afgesproken, schat? Niet betuttelen. 't Is al erg genoeg dat ge elke dag oude mensen gaat verzorgen.
- SANDRA Gij zijt niet oud. Dat is 't verschil. Maar ge moet u wel blijven soigneren. Die haartjes in uw neus een keer knippen bijvoorbeeld. *(kijkt hem lachend-verwijtend aan.)*
- FONS *(haalt zijn schouders op)* Voor wie zou ik me nog mooi maken?
- SANDRA Dat weet ge nooit.
- FONS Zeg hé...
- SANDRA Ik zal u iets meegeven dat ge kunt opwarmen. *(Fons kijkt haar met een deels verwijtende, deels vertederde blik aan)* Ik mag toch iets doen omdat ge zo goed voor Laura zorgt.
- FONS Alsof dat een corvee is.
- LAURA *(off, roept)* Opa!
- FONS Ik kom!
- SANDRA Ze palmt u volledig in als ge hier zijt.
- FONS *(staat lachend op, roept naar Laura)* En vanavond moet die puzzel af!
- LAURA *(off, vreugdekreet)* Jipieeeee!
- Fons af. Sandra volgt.*

Scène 7 – thuis bij Bruno

Gerda zit te mokken in de zetel.

- BRUNO En nu zou ik eindelijk een keer willen weten wat er is met u. Dat is al van gisteren na de bowling dat ik alleen maar beeld krijg en geen klank. *(Gerda kijkt hem koel aan. ze zegt niets)* Ik weet dat er spannender jobs zijn dan acht uur per dag wortels te schrapen en patattenpuree te maken, maar aan de band is 't ook niet gelachen met die shiften. Als ik mijn ogen open doe, weet ik soms niet of het dag of nacht is.

- GERDA   Het gaat daar niet over.
- BRUNO   Waarover dan wel?
- GERDA   Ik heb gisteravond telefoon gekregen. Toen gij nog op de bowling zat. Van een zekere Claudia.
- BRUNO   (slikt) Ah, die... En hoe komt zij aan uw nummer?
- GERDA   Dat doet er niet toe. Ze heeft alles verteld en ze zei trouwens dat ge haar gisteren weer niet met rust kon laten.
- BRUNO   En gij gelooft wat dat mens u wijsmaakt? Ze is gewoon jaloers, da's toch overduidelijk. Ik zal u zeggen wat er echt gebeurd is: zij heeft avances gemaakt en ik ben daar niet op ingegaan.
- GERDA   Och, Bruno, wanneer gaat ge nu eindelijk eens stoppen met die zever. Ik ben dat echt kotsbeu!
- BRUNO   Liefje, ik heb u niet bedrogen met die Claudia. Echt waar.
- GERDA   Omdat zij niet wilde!
- BRUNO   En als ze wel gewild had, zou ik u nog niet bedrogen hebben! Ge kent mij toch. Een grote mond als ik bij mijn maten ben. Maar uiteindelijk is er maar één vrouw in mijn leven, en dat zijt gij.
- GERDA   En nog iets, waarom hebt gij vandaag ineens een dag congé gepakt?
- BRUNO   Wel... euh... 'k heb nog het één ander te doen op de hofkes.
- GERDA   Ah ja? Weer een afspraak zeker.
- BRUNO   Gerda, d'er is niemand! Geloof mij nu toch!
- GERDA   We werken in dezelfde fabriek en nu ineens pakt gij een dag congé zonder één woord.
- BRUNO   Ik... ik was u dat vergeten te zeggen.
- GERDA   En ik moet dat geloven.
- BRUNO   Maar ja, ik was 't vergeten... omdat... ik heb zoveel rond mijne kop.
- GERDA   Rond uwe kop? Ah ja, natuurlijk: andere vrouwen...
- BRUNO   Gerda, komaan hé zeg...
- GERDA   Ik moet gaan werken, jong. (staat op)

BRUNO 'k Zal u wegvoeren.
 GERDA Ik ga wel wel met de fiets.
 BRUNO Gerda, doe nu niet belachelijk.

Gerda gaat af. Bruno af, achter haar.

Scène 8 – op de hofjes.

Op de bank zit Fons wat te werken met tuingerief. Gust komt uit het duivenhok.

GUST Fons, ik denk dat we met een zieke duif zitten.
 FONS Ja, 'k heb het ook gezien. Die vale ziet er niet goed uit.
 GUST Hij heeft al een paar dagen weinig eetlust. Ik dacht eerst aan trichomonose, maar ik zie geen slijmvocht.
 FONS Ornitose is 't ook niet.
 GUST De ogen zijn niet waterchtig.
 FONS We zullen nog een paar dagen afwachten. Als 't niet uit zichzelf betert, zijn er maar twee mogelijkheden: of de veearts, of de pieren.

Gust wil duivenhok weer binnengaan. Maar op dat moment komt Bernard op. Hij heeft twee lange planken op zijn schouder.

GUST Wat nu, Beer? Gaat ge een kruisbeeldje maken?
 BERNARD (keert zich tot Gust. Fons moet zich bukken om de planken niet tegen zijn hoofd te krijgen.) Neenee, 't is niet voor mij.
 FONS Ik kan al raden voor wie het is.
 BERNARD (keert zich tot Fons, Gust moet zich bukken om de planken niet tegen zijn hoofd te krijgen) Och, 't is toch te zot dat ze dat allemaal zou moeten gaan kopen hé.
 FONS Daar hebt ge een hele nacht van wakker gelegen, zeker?
 BERNARD (keert zich tot Fons, nu moet Gust zich weer bukken) Jaja, lach maar. Let maar eens op, ze zal mijn planken met open armen ontvangen.
 FONS Zijde zeker?

Bernard doet een paar passen richting hofje Kris. Maar blijft staan.

- BERNARD Wel potverdekke!
- FONS Ga maar verder, jong. Of durft ge niet.
- BERNARD Zeg, wat is dat daar allemaal?
- FONS Waar Bernard? Is er iets niet in orde?
- BERNARD Daar ligt al een hele stapel planken.
- FONS Planken? Ah ja, da's juist. De Gust en ik, wij hadden die hier nog liggen en wij doen daar toch niks mee en daarom hadden we gedacht...
- GUST Wij? Daar weet ik niks van.
- FONS Ja, 'k ben dat vergeten te vertellen, geloof ik... maar die planken liggen hier al jaar en dag en ik dacht...
- GUST Zeg... wacht nu eens...dat zijn die planken van in 't kotje toch niet?
- FONS Ja, toch wel... och die liggen hier al zolang in de weg...
- GUST Maar zijt gij nu helemaal zot geworden? Gij hebt een plank tegen uwe kop gekregen zeker?
- FONS Twee. Bijna toch.
- GUST Ik dacht dat wij die planken gingen gebruiken om ons duivenkot te vernieuwen.
- FONS Ah ja? Tiens, dat moet ik dan rats vergeten zijn.
- BERNARD Oh maar, da's geen probleem zenne. Pakt jullie planken terug en ik leg mijn planken in de plaats. Ik heb ze hier nu toch bij.
- FONS Jammaar, da's dubbel werk hé. Legt gij uw planken ineens in ons kotje, da's toch veel simpeler.
- BERNARD Jammaar, dat was de bedoeling niet.
- FONS *(alsof Bernard het niet begrepen zou hebben)* Howhowhow... wacht wacht wacht... Ik vat even samen: gij hadt planken voor Kris bij. Maar nu liggen er al planken. Ons planken die eigenlijk nog hier zouden moeten liggen. Het zou nu toch veel simpeler zijn om uw planken...
- BERNARD *(onderbreekt hem, kwaad)* Vergeet het!
- FONS Jammaar, ge moet er nu ook niet kwaad voor worden.

GUST Maar zijn jullie nu niet verlegen?! Twee volwassen mannen die zich ineens als twee pubers gaan gedragen omdat er een jong vrouwke in de buurt is. Ik dacht dat ge heel wat meer haar op uw tanden had! Maar nee, de eerste de beste is al genoeg om jullie volledig om de vinger te winden.

BERNARD Jamaar, ge moet dat verstaan hé Gust. Da's niet dat wij ons om de vinger laten winden maar ik help de mensen graag. En een vrouw alleen is toch altijd zo hulpeloos, en zeker zo'n jong ding. (blijft plots – evenals Fons en Bernard – wezenloos voor zich uit staren want:)

Kris komt op hen af. Op haar schouder heeft ze een hele stapel planken.

KRIS Goeiemorgen mannen.

FONS Wat hebt gij mee?

KRIS Tandienstokertjes. (lacht) Allee Fons, dat ziet ge toch: planken. Ja, 't was wel niet gemakkelijk om dat met mijne fiets naar hier te brengen. Maar 'k wil absoluut aan mijn kotje beginnen vandaag. (ze wandelt door met de planken op haar schouder. Stopt ineens, verwonderd) Awel, Bernard, wat staat gij hier met al dat hout te doen?

BERNARD (aarzelend) Ah... euh...euh... ik ga een konijnekot maken.

KRIS (ziet naar de lange planken) Dan toch voor een gróót konijn.

BERNARD Ne Vlaamse reus hé.

GUST (treiterend) Ik wist niet dat gij konijnen kweekte.

BERNARD Nee, nog niet eigenlijk...

GUST Maar ja, da's juist... die beestjes kweken rap hé.

FONS (wanneer Kris glimlachend verder stapt) Ah Krisje, ik was dat vergeten te zeggen... ik heb aan uw kot een paar planken gelegd.

KRIS Ja?

GUST Hij moest wat opruimen van mij en hij wist er geen blijf mee. En omdat hij dacht dat ge toch nog niet aan uw kotje zou beginnen heeft hij ze daar maar gelegd.

KRIS Oh maar, dat stoort niet. Als ze in de weg liggen, leg ik ze zelf wel opzij. (gaat weg met de planken)

FONS (tot Gust) Wat zegt gij nu? Ik wou juist zeggen dat ze die planken mocht houden.

GUST Ge moet altijd zo royaal niet zijn. Daarbij, ze heeft zelf al planken gekocht.

BERNARD (ziet iemand komen) Nondedju... (wijst) Daar, nog ene met 'plankenkoorts'.

Bruno op met planken op zijn schouder.

BRUNO Ne goeiemorgen, gasten. (als hij merkt hoe de mannen naar hem kijken) Wat is't? Jullie hebben nog nooit een plank gezien zeker?

FONS Toch wel.

GUST Gaat ge een omheiningske maken, Bruno?

BRUNO Ach, ik had die dingen thuis nog liggen en ik dacht dat ik ze hier op den hof misschien nog eens kon gebruiken.

GUST (terwijl hij de planken bekijkt, spottend) Zozo, ge hadt ze thuis nog liggen? Nog niet zo lang, zeker, want de prijs hangt er nog op.

BRUNO Ah? Ah, dat is me niet opgevallen. (haalt de prijs eraf)

BERNARD Hang den onnozelaar niet uit hé Bruno. Ge staat al van de eerste dag rond haar te draaien. Maar ik denk dat ge deze keer te laat komt; z'heeft al planken.

FONS Zelf van huis meegebracht.

GUST (kijkt naar de zijkant) Zie nu begot... ze kruipt boven op 't dak van haar kotje.

BRUNO (roept) Hééé Krisje... amai, gij doet dat goed... d'er vanboven op! (Tot de mannen) Zie, nu droom ik eróvan dat ik dat kotje was en dat ze bovenop op mij zat.

FONS Bruno, alstublieft!

We horen haar met de hamer slaan.

BRUNO Oeioei, ge staat precies hevig. Als ge hulp kunt gebruiken?

BERNARD Ja, een handje om de nagels vast te houden.

GUST En dan maar hopen dat ze ernaast klopt. (Gaat in hokje)

BRUNO Ik zal haar toch wat gaan helpen. (Bruno af naar haar hofje)

BERNARD Gij blijft hier! (maar gaat ook af naar hofje)

FONS   Zeg mannen, hoe is dat nu toch mogelijk! (Staat verveeld te draaien en te keren, kan het dan blijkbaar niet meer aanzien) Wete wat, veel handen maken 't werk lichter... ik zal ook helpen. (gaat ook af, naar haar hofje).

Licht fade out

Scène 9 – op de hofjes

Pierre op. Komt aan hokje van Fons.

PIERRE   Fons?

Van haar hofje komt Kris op.

KRIS   Fons is er niet, Pierre.

PIERRE   Ah Kriske. En hoe is't hier?

KRIS   Al heel wat werk opgeknapt.

PIERRE   (kijkt naar haar hofje) Ik zie 't. Uw kotteke is al bijna volledig klaar.

KRIS   De mannen hebben geholpen.

PIERRE   Ja, dat zal wel.

KRIS   (gaat op de bank zitten) Maar ik begin het wel te voelen.

PIERRE   Ge moet het rustig aan doen, dat weet ge toch.

KRIS   Ja... (zucht, voor zich uitstarend) Ja, dat weet ik.

PIERRE   En waarom mag ik u nooit helpen?

KRIS   Dan zou het opvallen. Gij zijt hier de verantwoordelijke en uw hofke ligt verderaf.

PIERRE   Weten ze er iets van?

KRIS   Nee. En ze moeten het niet weten. 't Is beter zo.

PIERRE   En als ze mij iets over u vragen? Ge weet, ik kan niet liegen. En ik heb mijn tong al eens moeten keren toen Fons vroeg of ik de nieuwe kende.

KRIS   Awel ja, ge kent me niet. Ik ben gewoon iemand die op de gemeente een plek op d'hofkes heeft gevraagd. 't Is toch zo?

PIERRE Jaja, maar ik ken u eigenlijk wèl. Ge zijt ver familie van mij en...

KRIS (onderbreekt hem) Zwijg daarover. Ik zie wel hoe het verder verloopt.

Fons komt op met wat gerief. Hij knikt vriendelijk glimlachend naar Kris.

PIERRE Fons, mag ik uw tuinslang eens gebruiken?

FONS Hoe, ge hebt toch een nieuwe gieter.

PIERRE Ja, ik wil alles eens besproeien en met een gieter ben ik daar veel te lang mee bezig. En ik moet straks weg.

KRIS Ik ga voort doen. (tot Fons) Beginnen omsteken. (gaat af)

PIERRE (roept haar na) Niet te geweldig hé Kriske, vermoeit u niet.

FONS (al meteen een tikkeltje jaloers) Hola, 't is ook al van "Kriske".

Pierre kijkt nog eens naar het hofje van Kris.

Fons komt uit het hok met de tuinslang. Geeft hem die.

PIERRE Zeg, Fons... Gij zit hier juist naast haar... houdt haar een beetje in 't oog, wilt ge?

FONS (verwonderd) Voor wat? Zij is een zelfstandige volwassen vrouw.

PIERRE Jaja, maar 't is beter dat ze niet te veel hooi op haar vork neemt. Ik bedoel... da's nog een jonge vrouw... en.... ze heeft niet zoveel kracht en ze is misschien wat rapper vermoeid dan wij.

FONS Ze heeft toch ferm aan haar kotteke gewerkt. Ze kroop zelfs vanboven op haar dak.

PIERRE Dat is 't hem juist.

FONS Ze zal zelf wel weten wat ze doet zeker?

PIERRE Maar... als ge zoudt zien dat ze té moe wordt... zeg haar dan dat ze wat uitrust. En daarbij, ik zal af en toe ook eens langs hier passeren.

FONS (argwanend) Gij zit echt met haar in... Weet gij misschien iets dat ik niet mag weten?

PIERRE Neenee... d'er is niks met haar... allee, niet da'k weet.

FONS Ge doet precies of ge haar al langer kent.

PIERRE Bijlange niet... hoe zou ik haar moeten kennen? Allee... merci... (houdt de tuinslang in de hoogte) Als ik er mee gedaan heb, breng ik ze direct terug.

Pierre gaat weg. Fons kijkt hem vragend na. Kijkt dan naar het hofje van Kris.

FONS Héhéhé... Kriske! Ge zijt verkeerd bezig!

Fons af, hofje Kris.

Van de andere kant komt Bernard op. Hij telefoneert met zijn gsm.

BERNARD Ja...ja... Mariette... ja, 't is goed... Maar nee-e, ik zal ze niet vergeten... maar ik... ge weet, d'er is hier op de hofkes een nieuwe en nu ga ik met haar naar het tuincentrum gerief halen ... nee, dat gaat niet... die heeft geen auto. Als ik haar daar nu een plezier mee doe... hein? Wat?... Hoe 'haar'?... die nieuwe? Heb ik gezegd 'haar'?... neeneen...'k heb mij misklapt... 't is een 'hem'... Mariette alstublieft hé... 't is goed, ik zal de kinderen ophalen... natuurlijk... als ik van dat tuincentrum kom... met 'hèm'... (duwt gsm uit) (tot zichzelf) Nondedju.

Fons en Kris op. Fons heeft een oude versleten, verroeste spade mee.

FONS Dees schup is echt niet te doen. Ik zal u de mijn geven.

KRIS (ziet Bernard) Ah, dag Bernard.

BERNARD (brede glimlach) Kriske...

FONS (kijkt even venijnig naar Bernard, richt zich dan tot Kris) En nog iets... Het is niet om mij te moeien, maar moet ik u anders even uitleggen hoe ge uw grond moet omdoen?

KRIS Oeps, doe ik het zo slecht?

BERNARD (probeert de aandacht te trekken) Zeg... ik... euh... ik moet naar het tuincentrum om gerief...

FONS (gaat tussen Bernard en Kris staan, zodat zij Bernard niet kan zien, wat stemverheffing om haar aandacht te blijven behouden) Ge moet beginnen met een diepe en brede voor te maken, tot in de helft. Zo. (toont ingebeelde voor)

KRIS (kijkt naar de grond, naar de voor) Ja.

BERNARD (probeert haar aandacht te trekken) Kriske, hadt gij niet gezegd dat gij ook vanalles moest hebben?

FONS (stemverheffing) En als die voor af is dan begint ge de tweede te markeren.

KRIS Ja.

BERNARD *(idem)* Ik zou nu moeten vertrekken.

KRIS *(stemverheffing)* En dan houdt ge uw spade plat en schept ge al de vuiligheid daar eerst op. Dat onkruid kiepert ge omgedraaid in die eerste voor.

KRIS Ja... ik ben mee...

BERNARD Gaat ge mee? Ah, da's goed...kom...

KRIS *(tot Bernard)* Ik bedoel: ik ben mee met zijn uitleg.

FONS *(geprikeld)* Jà, met mijn uitleg! Bernard, ik probeer haar iets belangrijks uit te leggen. Gij moet daar niet tussenkomen. Houdt gij u op ùw hofke. *(tot Kris)* Dus, Kriske...

BERNARD Kriske, we hadden toch afgesproken dat ge met mij mee zou rijden naar het tuincentrum. Ge moest nog vanalle gerief hebben.

KRIS Ah... ja... euh... da's waar. Zijt ge nu misschien met de auto?

BERNARD Da's zeker dat. *(brede glimlach)* Speciaal voor u. Ge moet toch uw gerief hebben hé meiske.

KRIS Awel ja, da's fantastisch.

BERNARD Oké dan, allee kom, stapt in.

KRIS *(tot Fons. Verontschuldigend)* Sorry. Zo'n kans mag ik niet laten gaan.

Kris en Bernard gaan weg. Bernard laat Kris hoffelijk voorgaan, dan kijkt hij nog eens uitdagend glimlachend naar Fons.

Fons kijkt hen na. Is duidelijk jaloers. Bekijkt de spade Kijkt weer naar de weg.

FONS *(jaloers)* En ziet dat af. Meneer doet dan nog hoffelijk het portier voor haar open. *(stemverheffing)* Ja, jong... 'k heb het gezien!

Fade-out licht.

Scène 10 – op de hofjes

Gust komt op. Kijkt eens in het hokje. Kijkt dan richting hofje Kris.

GUST Maar nondedju, 't is niet waar! Wordt die nu helemaal zot? Hé Fons! Zeg wat doet gij nu! (tot zichzelf) Die heeft het goed te pakken. (terwijl hij in duivenhok gaat) Allee kom, kom....koom...

Fons op met zijn eigen spade. Hij kuist zijn zweet van zijn voorhoofd.

FONS Voilà, Gust. Ik heb gedaan. (kuist spade af)

GUST (komt uit duivenhok met een mand, daarin een duif) Ik zal u eens een brilleke moeten breien. Ge hebt u van grond vergist.

FONS Maar nee, jong. Ik wil gewoon dat meiske wat helpen.

GUST Gewoon wat helpen? Ge hebt begot heel haar lap grond omgestoken.

FONS Zo groot is dat stuk nu ook niet.

GUST En g'hebt er precies goed de pees opgelegd. Ge staat in uw sap. 't Moest per se klaar zijn voor dat ze toekwam zeker?

FONS Bwah... gedaan is gedaan hé.

GUST Den held uithangen. 'k Weet het wel, 't is een schoon kind. Maar ge zijt wel wat oud voor haar.

FONS Zeg, wat denkt gij dan wel misschien? Bernard is nog ouder en die heeft haar meegenomen naar de winkel. (voegt er kribbig aan toe) Maar ze blijven wel wreed lang weg.

GUST Oeioeioei, dus toch...

FONS Dus toch wàt?

GUST Jaloersen bok.

FONS Bijlange niet. Als zijn Mariette dat moest weten.

GUST En weet ge wat ik weet? Dat dat hier al serieus veranderd is sinds zij hier is. Vroeger waren er hier alleen maar mannen en we waren echte maten. Kameraden die voor elkaar door een vuur zouden lopen. Maar nu! Nu bijt n'énen den anderen zijne neus af. Bij 't minste verkeerd woord is 't ambras. Den enen wilt voortdurend den anderen de loef afsteken. Ge wilt allemaal scoren bij haar. 'k Zeg het: 't is hier al wreed veranderd... in de slèchte zin. Want gelachen wordt er hier niet meer gedaan.

FONS Gij overdrijft. Moeten we haar dan laten sukkelen misschien? Asociaal manneke!

GUST En aan ons duiven hebt ge niet gedacht, zeker?

FONS Miljaar! Dat is waar ook! Die moeten dringend binnen.

GUST 'k Weet het wel, uw gedachten zitten tegenwoordig ergens anders dan bij uw duiven.

Fons neemt de mand op en kijkt naar de duif die erin zit.

FONS (tot de duif) Awel, zijt ge in vorm? Hebt ge uw vrouwke nog eens goed in haar ogen gekeken?

GUST Gij hebt al veel te diep in d'ogen van die van hiernaast gekeken.

FONS (negeert hem, tot de duif) En denk eraan: hoe rapper ge vliegt, hoe sneller ge terug bij haar zijt. (geeft de mand terug aan Gust)

Bruno komt op.

BRUNO Yoooh de mannen. (gaat richting hofje Kris) Is Kriske er niet?

GUST Nee-e, z'is hier niet. Z'is er met nen andere vandoor.

BRUNO Hoe, met nen andere?

FONS (grimmig) Met den Bernard. (raapt een stokje op)

BRUNO Al lang?

GUST Vèèl te lang... (voegt er aan toe, doelt Fons) ...naar zijn goesting toch.

BRUNO Ik kwam haar vragen of ze vanavond niet meegaat naar de bowling.

GUST Allee, nog éne. 'k Zeg het: 't is hier al wreed veranderd op d'hofkes. (gaat weg met de mand)

FONS (meteen geprikkeld) Dus gij wilt met Kris naar de bowling? Jaja, bij u is 't alleen: bollen en vrouwen. Hoeveel hebt ge er al niet meegenomen naar den bowling?

BRUNO Ik kan er niet aan doen. Die kegels doen mij altijd aan de vrouwen denken. Die kunnen ook beter op voorhand al gaan liggen.

FONS Denkt gij nu echt dat dit meiske zomaar met u zal meegaan?

BRUNO Z'heeft eigenlijk al ja gezegd.

FONS (verwonderd) Nee!

BRUNO Jà!

FONS G'hebt het haar al gevraagd?.

BRUNO Ik vroeg haar of ze eens geen goesting had om mee te gaan met mij. En z'heeft gezegd *(imiteert haar)* "ja, 't is goed, zeg me wanneer." *(gelukzalige glimlach)* Dat klonk natuurlijk als muziek in mijn oren. Awel, en nu kom ik haar zeggen dat 't moment is aangebroken. Vanavond!

FONS *(boos)* Ah zo... en met den Bernard had ze ook al afgesproken... om met hem naar de winkel te gaan.

BRUNO Naar de winkel? Dat stelt niks voor. Gerief gaan halen en Bernard mag alles dragen. Hij is de muilezel. Bij mij is 't anders. Zij mag mijn schoon gerief vasthouden... Hier moet het niet zitten. *(wijst naar zijn armen)* Hier zie! *(wijst naar zijn hoofd)* En allee... nog op een ander plaatske ook, natuurlijk. *(kijkt naar zijn kruis)*

FONS Uw vrouw weet weer van niks zeker?

BRUNO Z' heeft de late. Allee, 'k ben weg. Moest ge Kriske zien, zeg haar dat ik subiet nog eens langs kom.

Bruno gaat af. Fons gooit kwaad het stokje op de grond en gaat af in zijn hokje. Kort daarop komen Kris en Bernard op. Zij heeft een plastic zakje mee. Bernard draagt een grote doos met allerlei nieuw gekochte spullen uit een tuincenter.

KRIS Bedankt om met mij rond te toeren.

BERNARD Och... Wat is er nu schoner dan ne mens die de andere mens helpt, nietwaar.

KRIS *(gaat zitten op boomstronk)* En dat ik meemocht om uw kleinkinderen af te halen op school. Zeg, maar waarom durfde gij u niet parkeren vlak voor uw huis toen ge de meisjes afzette? Schrik dat uw vrouw mij zou zien zitten in de auto?

BERNARD Neenee... euh... maar d'er was daar geen parkeerplaats vrij.

KRIS Ik dacht anders van wel.

Op dat moment komt Fons uit zijn kot.

BERNARD Ah, Fons. Ge komt als geroepen. Wij zitten hier juist zo gezellig. Alleen een drankje zou nog mogen. Hebt gij nog iets in uwe frigobox staan?

FONS *(nors)* Er staat niks in. Alles is op en ik moet weg. *(gaat weg)*

KRIS *(kijkt hem na)* Wat heeft die, zeg?

BERNARD Och, laat hem. Hij kan soms raar doen. Zeg... euh... Kriske, mag ik u iets vragen? Eigenlijk weten wij niks over u. Ik bedoel... allee bijvoorbeeld... Zijt gij alleen? Of hebt ge iemand? Pas op, niet dat ik curieus ben...

KRIS Ik heb een relatie gehad. Maar da's al een tijdje gedaan. Definitief.

BERNARD Ah zo... en... nog iets... pas op, niet dat ik curieus ben... met wat verdient gij eigenlijk...

KRIS *(onderbreekt)* We hadden het over uw kleinkinderen. De tweeling. Brittany en Tiffany.

BERNARD *(ietwat ontgoocheld omdat ze geen antwoord heeft gegeven)* 't Zijn geen gemakkelijke. Er zit heel weinig van mij in. Ze hebben de aard van hun moeder en die heeft dan weer het karakter van mijn vrouw.

KRIS Dat klinkt bitter.

BERNARD Ge zou voor minder bitter worden. 't Is mijn dochter haar eigen schuld dat het in haar huwelijk verkeerd is gelopen. In plaats van dat in te zien, probeert ze het leven van haar ex kapot te maken en dumpst ze die twee bij ons.

KRIS Maar Bernard... Hoe kunt ge nu zoiets zeggen? Dòmpen... Komaan hé zeg! Kinderen brengen leven, die houden u jong.

BERNARD Mij maken ze vooral zot.

KRIS Kleinkinderen, daar moet ge van genieten. Het leven gaat snel. Voor ge het weet zijn ze groot. *(stilte)* Neemt ge ze vaak mee naar hier?

BERNARD Bijna nooit nee.

KRIS Waarom niet? *(Bernard haalt de schouders op.)* Da's toch rustgevend voor kinderen.

BERNARD Tot ze er zijn. Dan trekken ze al mijn groenten uit.

KRIS Geef ze een stukje grond om zelf wat groenten te kweken. Dan zult ge ze niet meer horen.

Er valt een stilte.

BERNARD Heeft Bruno al iets tegen u gezegd?

KRIS 'k Heb hem vandaag nog niet gezien. Waarom?

BERNARD Gwoon. Ge moet ervoor oppassen. Bruno dat is... Allee, hoe moet ik dat uitleggen... Bruno die kweekt alleen maar dingen die gemakkelijk groeien. Zonnebloemen en pompoenen en zo...

KRIS En dan?

BERNARD Ik bedoel... Bruno heeft zijn stuk grond alleen maar als alibi. Om thuis weg te kunnen. 't Is een echte vrouwenzot. Ze noemen hem hier de dorpsstier. Ge kunt hem beter op afstand houden. En moest hij vervelend doen dan moet ge mij maar roepen. Ik kom u direct helpen.

KRIS Ik kan zo'n zaken wel alleen aan. (staat op) Bon, we kunnen mijn gerief misschien beter in mijn kotteke gaan leggen.

BERNARD Ja... natuurlijk...

KRIS (staat op en gaat richting haar hofje) Maar zie nu. Heel mijn hofje is omgespit. Dat moet de Fons gedaan hebben. Zo lief!

BERNARD Nondedju. Die moet gewerkt hebben als een paard. En anders zit hij heel de morgen pinten te pakken.

KRIS Wat is er nu schoner dan ne mens die nen andere mens helpt.

Fade-out licht.

Scène 11 – op de hofjes

Kris zit aan haar kant. Ze rust wat uit op een bankje.
Achter haar komt Bruno op. Hij heeft een ruiker bloemen mee.

BRUNO Taaaaam!

KRIS Oh! Ze-ég, ge doet me schrikken.

BRUNO Voor u, Kriske.

KRIS (neemt de ruiker bloemen aan) Merci... maar... dat zijn geen echte.

BRUNO Tochwel. Echte plastieken.

KRIS (moet glimlachen) Maar enfin... We zitten hier op de hofkes tussen groensel en bloemen en gij brengt plastieken natuur mee.

BRUNO Is 't niet goed?

KRIS Jamaar... allee ja, 't is goed...

BRUNO Van dees kunt ge nog jaren genieten.

- KRIS (tot zichzelf, kleintjes) Nog jàren...
- BRUNO Maar als ge ze echt niet wilt, dan zal ik u échte echte gaan halen, zónder plastiek.
- KRIS Neenee, 't zijn schone. (ruikt) En ze ruiken goed...
- BRUNO Hein?
- KRIS (speels) Naar plastiek.
- BRUNO (begrijpt het) Ja, ik ga u toch andere halen, zenne...
- KRIS Neenee... ze zijn prima. En waar heb ik dat aan te danken?
- BRUNO Omdat ge gisterenavond met mij wilde meegaan naar de bowling.
- KRIS Ik heb er niks van terecht gebracht. Die zware ballen altijd de goot in.
- BRUNO 't Begon op den duur wel beter te lukken. Dankzij mijn aanwijzingen... hoe ik u leerde de bal op de juiste manier vast te houden... (komt naast haar en neemt haar hand en wil haar opnieuw tonen hoe ze bal moet vasthouden)
- KRIS (trekt zich weg) Jaja, 't is al goed.
- BRUNO Alleen spijtig dat ik u zo rap terug naar huis moest voeren.
- KRIS Ik was moe.
- BRUNO En dat ik bij u thuis niet efkes mee binnen mocht.
- KRIS Dat ik moe was, Bruno.
- BRUNO Zeg, ge hebt de Fons en den Bernard niet bezig gehoord daarstraks hé. Ge waart hier nog niet.
- KRIS Wat is ermee?
- BRUNO Z'hadden weer woorden. Ik kon ze bezig horen tot in mijn hofke. Iets over een platte band of zo. En dan zijn ze 't alletwee afgestapt.
- KRIS Ik begrijp het niet.
- BRUNO Ge moet u dat vooral niet aantrekken. Die twee zitten voortdurend in elkaars haar. Ik heb nooit anders geweten. Twintig minuten later drinken ze er samen een pint op en zijn ze weer beste vrienden.

KRIS Ik heb het gevoel dat er nog maar weinig pinten gedronken worden de laatste tijd. Soms denk ik dat dat door mij komt.

BRUNO Dat komt ook door u hè Krisje. Maar... mannen doen het zichzelf aan. Wij zijn nu eenmaal jagers. Als wij een knap meisje zien – en dat zijt gij toch – dan proberen we die te veroveren. Zo zitten wij in elkaar. Ze hebben ooit eens uitgerekend om de hoeveel seconden mannen aan seks denken. Het is om stil bij te worden. Ge snapt niet dat mannen nog tijd vinden om hun job te doen.

KRIS Ik heb horen zeggen dat gij daar ook geen uitzondering op vormt.

BRUNO Ik? Wie zegt dat? (*Kris glimlacht*) 't Is gewoon niet altijd gemakkelijk.

KRIS Nee?

BRUNO Gerda en ik, wij werken in dezelfde fabriek, maar op andere uren, en als we dan een keer tijd hebben samen, wat zeer zeldzaam is, dan wilt Gerda tv kijken. Da's het enige wat haar interesseert, ze kent alle programma's vanbuiten.

KRIS (*Glimlacht*) Op zulke momenten zou ik altijd de andere klok eens willen horen. Hoe denkt zij over u?

BRUNO Tja, hoe denkt Gerda over mij? Dat zal ook wel niet zo schoon zijn zeker. (*Een stilte*) Zeg, we moeten dat nog eens overdoen. Samen gezellig gaan bollen. Bollen en lollen. Hé? En dan leer ik u nog betere technieken aan om bijvoorbeeld effect te zetten. (*neemt haar arm terug vast en wil haar hand grijpen om het te tonen*)

KRIS Allee toe, Bruno, stop daar mee.

Op dat moment verschijnt Gerda. Gust komt achter haar.

GERDA Ja, Bruno stop daarmee!

BRUNO Gerda!

GERDA Hoort ge! Stopt ermee! Met uw leugens en uw walgelijk gedrag!

BRUNO Wat komt gij hier doen?

GERDA Het is afgelopen Bruno! Ik meen het. Nu heb ik het eindelijk eens met mijn eigen ogen gezien!

BRUNO Ge hebt gij níks gezien.

GERDA Ah nee, denkt gij dat ik blind ben?! Ik zag jullie al bezig van op 't baantje.

- GUST Eerlijk gezegd... ik zag toch ook dat gij...
- BRUNO (kwaad tot Gust) Zwijgt gij!
- GUST (voegt er kleintjes aan toe:) ...haar aan 't bepotelen waart.
- KRIS (staat op) Mevrouw...
- GERDA (tot Kris) Denkt maar niet dat gij de eerste zijt die hij versiert.
- BRUNO Gerda, luister...
- GERDA (tot Bruno) Moet ik ze allemaal eens opnoemen? Hé Bruno!? Zoals Claudia bijvoorbeeld?
- BRUNO (weet niet waar hij het heeft) Gerda, ik zal u naar huis voeren.
- GUST Jamaar, z'is per velo. Ze vroeg mij waar uw hofke was... en...
- BRUNO (roept luid) Gust, houdt uwen bek!!!
- KRIS Mevrouw, ik begrijp dat ge u opwindt...
- GERDA (roept) Ik wind mij niet op!
- BRUNO (roept) En ge moet zo niet roepen!
- GUST (wendt zich af) Oeioeioei, dat heb ik hier op d'hofkes nog nooit meegemaakt.
- KRIS Kunnen we het niet eens rustig uitpraten?
- BRUNO Ja, da's goed. Rustig.
- KRIS Ik ben gisteravond gewoon meegeweest met hem naar de bowling...
- GERDA En hij heeft dan ook uw handje vastgehouden... ik ken dat...
- BRUNO Ja, kom laat ons naar huis gaan, Gerda. Ik leg uwe fiets in mijne koffer.
- GERDA Van koffer gesproken... hij heeft u dan naar huis gebracht.... En...
- BRUNO Gerda, we zijn weg.
- GERDA (trekt zich los van hem) Laat mij gerust!
- BRUNO Alstublieft, Gerda. Er is niks tussen mij en Kris, echt niet.

GERDA *(Onderbreekt scherp)* Tuurlijk is er niets! Tussen u en de vrouwen is er nooit iets! Om de eenvoudige reden dat ge er al jaren niets van terechtbrengt. Een grote mond, ja! Maar al de rest... *(begint te huilen)* ... thuis... bij mij... niks.... *(gaat huilend weg)*

GUST *(achter haar)* Wacht madammeke, 'k zal hem eruit halen...

BRUNO *(stemverheffing)* Gust, godverdomme. Maak het nu niet erger dan het al is!

GUST *(keert zich tot Bruno)* Hare velo... ze had hem daar in de gracht gesmeten... 'k zal hem d'eruit halen. *(vlug af)*

Even een gespannen stilte. Bruno gaat aangeslagen op het bankje zitten.

BRUNO *(gegeneerd, hoofd gebogen)* Van... dat... dat jaren niks... euh....

Een stilte. Kris komt naast hem zitten.

KRIS Och, in zo'n situatie wordt dat al eens gezegd.

BRUNO Maar... *(stopt)*

KRIS *(stilte, kijkt hem aan, voorzichtig)* Is het zo?

BRUNO *(Wezenloos)* Gerda en ik, wij kunnen geen kinderen krijgen. Mijn fout. Enfin: fout... *(pauze)* Toen ik dat hoorde was dat... *(pauze)* Sindsdien is er nooit veel seks geweest tussen ons. Het gaat gewoon niet. Het blokkeert.

Fade-out licht.

Scène 12 – op de hofjes

Bernard op, gevolgd door Mariette. Ze stoppen aan de kant van zijn hofje.

BERNARD Voor wat moet ik u nu absoluut naar hier brengen. Hé?! Ge zijt hier nog nooit op d'hofkes geweest.

MARIETTE *(niet goed gezind)* Waar is úwen hof?

BERNARD Ha hier zie. Van hier tot daar aan mijn serreke.

MARIETTE Dat klein stukske? Is dat niet groter?

BERNARD Die zijn hier allemaal ongeveer even groot.

MARIETTE En voor zo'n onnozel stukske zit gij godganse dagen hier. En moet ik het allemaal alleen doen: de kost verdienen, het huishouden, de kinderen van school halen.

BERNARD Hela hela, ik ben ze wel gisteren gaan halen hé.

MARIETTE Ja, met een vrouw erbij.

BERNARD *(schrikt)* Euh... een vrouw?

MARIETTE Ik heb u zien toekomen, ik was de boven aan 't doen en 'k was aan 't venster bezig. Ge hadt u verder geparkeerd. 'k Dacht in mijn eigen: allee wat doet die nu. En toen ik goed keek... ik zag een vrouw naast u zitten.

BERNARD Is dat zo?

MARIETTE Ik heb Brittany en Tiffany bij mij geroepen. Eerst zegden ze dat ze niks mochten vertellen van u, maar uiteindelijk hebben ze het toegegeven: ze was al bij u toen ge hen van school ging afhalen.

BERNARD G'hebt ze dus onder druk gezet. Us eigen kleinkinderen. Dat doet ge toch niet!

MARIETTE En uw vrouw bedriegen doet ge ook niet. Vooral niet op uw leeftijd!

BERNARD Alstublieft hé zeg!

MARIETTE Samen met uw bijzit de kinderen van 't school halen. En al de geburen hebben dat gezien! Ik schaam mij dood.

BERNARD Bijzit! Nu overdrijft ge toch, hè Mariette.

MARIETTE Ik weet dat ze op de hofkes zit. Ge hebt u daarvoor al eens versproken. Ik wil haar zien.

BERNARD Mariette, gij gaat hier toch niet moeilijk beginnen doen?

MARIETTE Waar is ze?!

Op dat ogenblik komt Gust uit het duivenhok met een duivenmand.

GUST Ah, den Bernard. Manneke, wat ik hier daarjuist heb meegemaakt...

MARIETTE Meneer, waar is dat wijf dat mijne man zijne kop zot maakt?!

GUST Hein?

MARIETTE *(tot Gust)* Ze moet mijne vent gerust laten.

- GUST   Jamaar, madam...
- BERNARD   Mariette, kom, we gaan naar huis.
- MARIETTE   Ik wil dat wijf zien!
- BERNARD   Mariette, noem haar geen wijf. Dat is een lieve jonge vrouw die hier gewoon een hofke heeft.
- GUST   Ah, ge hebt over Kris!
- MARIETTE   Ze heet dus Kris.
- GUST   Awel, zij zit hiernaast in haar kotteke met den Bruno.
- BERNARD   Met den Bruno?!
- GUST   Man toch, da's hier een spel geweest. Den Bruno zat hier te foefelen met haar en zijn vrouw kwam juist toe.
- BERNARD   Wablieft!
- MARIETTE   (tot Bernard) En gij nu!!!
- BERNARD   Dat kan niet.
- GUST   'k Heb het toch wel met mijn ogen gezien zeker.
- BERNARD   Dat moet een misverstand zijn. (loopt zenuwachtig rond, houdt het hofje van Kris in het oog)
- MARIETTE   En mij maar wijsmaken dat zij de Heilige Maagd is. (imiteert hem) "Een lieve jonge vrouw die hier gewoon een hofke heeft" Doe mij niet lachen. Een hofke, da's toch niks voor een jonge vrouw.
- GUST   Dat vind ik nu ook, zie. 't Zijn hier voor de rest allemaal mannen. Alleen die van pand nummer 56. Maar ja, die kunt ge eigenlijk moeilijk een vrouw noemen... Die heeft meer moustache dan ik...
- MARIETTE   Ze moet wel een heel speciale reden hebben om hier met een hofke te beginnen.
- GUST   Dat peins ik er ook van. .
- MARIETTE   Ze is op mannenjacht; dat kan niet anders.
- BERNARD   Och, gij ziet spoken!
- MARIETTE   Geeft mij dan eens een goeie reden wat zo'n vrouw bezielt om hier in zo'n mannengemeenschap binnen te dringen?

BERNARD Ze zal dat graag doen zeker.

GUST En ze windt de mannen hier allemaal rond hare vinger.

BERNARD *(roept zenuwachtig)* Godverdomme, Gust! Wilt gij nu eens stoppen met olie op 't vuur te gieten!

GUST Lap, nog éne die begint te roepen en te vloeken tegen mij. 'k Zeg het: 't is hier al wreed veranderd op d'hofkes. *(Gaat weg)*

BERNARD Mariette, allee kom, we gaan naar huis.

MARIETTE Ik wil ze zien!

BERNARD Ze is hier niet.

MARIETTE Ik dacht dat ze in haar kot zat met dienen anderen?

BERNARD Euh... de Gust weet dat niet. Hij denkt dat alleen maar.

MARIETTE Dan gaan we kijken. Simpel.

BERNARD Nee-e!

MARIETTE Ah nee, natuurlijk niet. Stelt u voor dat ge ze betrapt met uwe collega-hovenier. Die lellebel!

Op dat moment verschijnt Kris. Ze komt van haar hofje.

KRIS Hebt ge het over mij?

Mariette keert zich naar Kris. Bernard staat er ongemakkelijk bij.
Fade-out licht.

Scène 13 – op de hofjes

De vier mannen komen op, ze zijn aan het ruzie maken. De eerstvolgende replieken roepen ze tegen elkaar.

FONS *(kwaad, tot Bernard)* Och, laat mij gerust, jong!

BERNARD *(kwaad, tot Fons)* En waarom moest gij Mariette dan nog gelijk geven!? Hé! Dat ze mij maar beter in 't oog moest houden.

BRUNO *(kwaad tot Gust)* Gij hebt daar nog een hele tijd met Gerda staan konkelfoezen!

GUST *(kwaad tot Bruno)* Ik mag haar toch mijn gedacht zeggen, zeker!

- FONS *(kwaad tot Bernard)* Is 't nietwaar misschien?! Gij loopt zot van die van hiernaast. Met haar de kinderen gaan afhalen van 't school. Da's om miserie vragen.
- BERNARD *(tot Fons)* Jaloers zijt gij!
- BRUNO *(tot Gust)* Ik wil weten wat gij haar hebt gezegd.
- GUST *(tot Bruno)* Ronduit mijn gedacht! Nu goed?! Mijn gedacht over ù!
- FONS *(tot Bernard)* Jaloers? Ik? Ik loop niet met mijn ogen toe in de val die zij voor mannen spant! Want dat is nu wel duidelijk! Ze draait rond ieder van ons. Z'is met een bedoeling hier in d'hofkes gekomen.
- BERNARD *(tot Fons)* Subiet gaat gij nog zeggen dat zij een hoer is!
- FONS Let op uw woorden hé! Dat heb ik niet gezegd.
- BRUNO *(tot Gust)* Mij zwart maken bij mijn eigen vrouw! 't Is niet omdat uw huwelijk naar de kloden gegaan is, dat ge 't mijn ook moet kapot maken!
- GUST *(tot Bruno)* Ik weet wat het is, bedrogen worden!
- FONS *(tot Bernard)* Zij maakt met iedereen een afspraak. Eergisteren zat ze ook dicht tegen de Pierre ginder op zijn bankske! Hela, ik heb ogen in mijne kop! Niet met mij hé! Niet met mij!
- BERNARD *(tot Fons)* Niet met u!?! Laat mij niet lachen! Hypocriet! Gij waart den eerste om haar ne stapel planken te brengen en ge hebt u krom gewerkt om haar hofke gauwgauw om te spitten! Schijnheiligaard!
- FONS Ja, ja... ja... dat heb ik gedaan, ja! Maar daar heb ik nu spijt van! Want nog iets... ze verbergt iets, dat heb ik al een paar keren ondervonden. Zo heeft ze ook nog niks losgelaten wat ze doet voor de kost. Heeft ze wel werk? Altijd dat geheimzinnig gedoe. En ze is dikwijls moe, volgens mij werkt zij 's nachts... En dat zal dan zeker iets zijn dat het daglicht niet mag zien...
- BRUNO *(razend, tot Gust)* Gij hebt u niet met mijn huwelijk te moeien! Hebt ge dat verstaan?! *(komt razend voor Gust staan)* Of ik zal u anders eens...
- GUST *(staat oog in oog tegenover Bruno)* Of anders wàt?! Hé?! Gaat ge dreigen?!
- BERNARD *(tot Fons)* Gij ziet overal slecht in! In uw ogen is heel de wereld verdorven!

FONS *(tot Bernard)* En gij dan?! Gij hebt prut in uw ogen! Als ze morgen uw portefeuille uit uwe binnenzak haalt, zoudt ge denken dat ze hartmassage wilt doen!

BRUNO *(tot Gust)* Och jong, kust mijn kloten!

FONS *(tot Bernard)* Ik ben dat hier kotsbeu! Hoort ge?! Kotsbeu! Ik ga naar de Pierre en zeg hem dat hij haar moet wegsturen! Zo kan het echt niet meer verder.

BERNARD *(roept)* Dat gaat gij niet doen! Dat meisje heeft niks misdaan!

FONS Hoor nu eens! Hier, de Nobele Ridder!

BRUNO *(doelt Gust)* En den deze hier: de gefrustreerde zot! *(weer dicht gij Gust)* Gaat uw eigen wijf terughalen, als ge toch geen ander vindt! Valt op uw knieën en smeeke haar om terug te komen! Want er is geen enkele andere vrouw die u wilt! En bij uw dochter kunt ge 't ook niet langer volhouden! Omdat er met u niet te leven valt!

GUST *(schreeuwt luid)* Wilt ge uw smoel houden! Stuk krapuul!

FONS *(schreeuwt het uit)* En gaat ge nu eens stoppen!!! Allemaal!!! Ja, ze mogen het tot den andere kant horen! Zie maar! Ze staan allemaal naar hier te kijken, maar 't kan mij niet schelen! Stop ermee!!!

Gevolgd door een lange gespannen stilte. Ze gaan allen zitten ergens op het hofje, ieder zo ver mogelijk van de ander. Ze zijn razend. Maar dan stilaan schijnen ze plots te beseffen dat ze te ver zijn gegaan.

FONS *(gelaten)* Met wat zijn wij eigenlijk bezig? Met wat zijn wij godverdomme bezig?

Een lange stilte.

GUST *(stil, voor zich uit starend)* Ja, ik zou dat doen, ja... mijn vrouw gaan zoeken en haar vragen om terug te komen... ik heb daar al eens meer dan ene keer aan gedacht... en ik zou haar gesmeekt hebben, ja...

BRUNO Wij weten allemaal dat gij uw vrouw doodgraag gezien hebt, Gust; maar moet gij uwen tegenslag, uw mislukking, op ons uitwerken? En stoken?

Een stilte.

GUST Drieëntwintig jaar getrouwd. Dag in dag uit naar 't fabriek om centen te verdienen, en in 't weekend bijverdienen. Want madam wilt een nieuw kleedje en madam wilt een nieuw paar schoenen. Niks was er te veel voor mij. Ze moest maar met haar ogen knippen en ze kreeg het al. Ne pelsen frak? *(knippert)* Alstublieft, lieveke. Een nieuw sacoche? *(knippert)* Voor u alles hé schatteke. En dan op een kwaai dag...

zonder boe of ba -want de Gust was toch maar ne simpele kloot; die had geen uitleg nodig; die verstond dat toch niet- ze vraagt de scheiding aan. (stilte) Want enkele maanden daarvoor... Ze zegt dat ze ontspanning nodig heeft, dat het haar goed zou doen eens een weekske op reis te gaan, gewoon om er zo eens efkes tussen uit te zijn. En die lobbies van ne vent die doet dan overuren, want hij gunt haar dat omdat hij haar graag ziet. En dan gaat ze met haar vriendin een weekske alleen op reis. Maar die vriendin heeft een vriend en die vriend heeft ook ne vriend. En terwijl die simpele hier overuren staat te kloppen, ligt zij ginder in bed met de vriend van de vriend van haar vriendin. En vanaf dan gaat het rap. De scheiding wordt uitgesproken. Het huis verkocht. De dochter pakt u binnen. Maar ge ligt nog meer onder de sloef. En u maar afvragen waaraan ge dat godverdomme verdiend hebt.

Een stilte.

Plots komt Kris uit het hokje van Fons. Ze leunt tegen de zijkant. Kijkt de mannen aan. Eén na één zien de mannen haar, ze staan één na één op... staan er ongemakkelijk bij.

GUST Wat.. wat doet gij in Fons zijn kot?

KRIS Ik moest Fons iets zeggen. En ik hoorde jullie met veel tamtam afkomen. Ik heb mij dan maar teruggetrokken.

BERNARD (ongemakkelijk) Staa.... (kucht) ...staat ge hier al lang?

KRIS Ik heb alles gehoord.

De mannen kijken elkaar aan. Weten eerst niet goed wat zeggen.

FONS (weet niet goed hoe zich te gedragen) We... meenden niet wat... wat ze zeiden... allee, ik toch niet. (voelt de boze blikken van de anderen) euh... dat is... euh... (kijkt dan naar haar hofje) Uw... uw groensel komt er al goed door.

BRUNO (staat ook te draaien en te keren) Ja... dat... dat... wordt vast en zeker 't schoonste hofke. Jaja... ge ziet dat nu al...

KRIS Kan er iemand mij zeggen wat ik misdaan heb?

FONS Euh... niks... euh...

GUST Nee-e... euh... ne mens kan al eens gespannen rondlopen hé...

BERNARD Ge zijt goed bezig... met uw hofke bedoel ik.

BRUNO Ja, da's juist... en ge gaat er nog veel geniet van hebben... van uw hofke...

- KRIS Misschien ook niet, als ik hier weg moet. Fons gaat dat voorstellen aan Pierre.
- FONS Neenee... neenee... euh... och ja, ne mens kan al eens iets stoms uitkramen zonder er bij na te denken. Maar ge moet dat niet serieus oppakken.
- KRIS Ik doe gewoon mijn best om vriendelijk te zijn tegen iedereen. Maar ik wil niet dat er ruzie komt door mij. Ik kan alleen zeggen dat ik het goed meen omdat ik met jullie meevoel.
- GUST Met ons meevoelt?
- KRIS Ja, Gust. Ik voel met u mee omdat uw vrouw u heeft laten zitten en ge het moeilijk hebt met uw dochter. Ik voel met Fons mee omdat zijn vrouw is gestorven en hij het moeilijk kan verwerken. Ik voel met Bernard mee omdat hij niet gelukkig is met de gang van zaken in zijn gezin. Ik voel zelfs met Bruno mee.
- BRUNO (brede glimlach) Echt?
- KRIS Want ik vermoed dat al die uitbundigheid en al dat macho-gedoe maar een masker is om uw eenzaamheid te verbergen. En ik weet wat eenzaamheid is. Misschien veel beter nog dan jullie allemaal samen, ook al ben ik nog jong. En juist daarom voel ik met jullie mee. Maar ik wil niemand van jullie boven de andere stellen, anders zou diens eenzaamheid alleen maar groter worden. (ze gaat richting van haar hofje, keert zich echter om) Oh ja, wat ik doe voor de kost? Ik ben freelance-journaliste. Ik schrijf voor verschillende magazines. (gaat af)

De anderen kijken haar sprakeloos na.

Fade-out licht.

PAUZE

Scène 14 – op de hofjes

Fons zit aan zijn kotje op de bank. Hij is bezig met een stuk touw op een plankje te winden. (kan eventueel ook een ander karweitje zijn)

Kris komt schoorvoetend op.

KRIS Hey. (Fons knikt alleen maar; een stilte, komt dan naast hem op de bank zitten) Is er iets?

FONS Nee. (doet gewoon verder)

Een stilte.

KRIS Dat is nu op de kop al tien dagen dat jullie mij negeren. 't Is allemaal begonnen na die stomme ruzie.

FONS Ge moet dat niet persoonlijk pakken. Wij generen ons dat wij zo lelijk gedaan hebben. Tegenover elkaar en zeker ook tegenover u.

KRIS Maar alles is ondertussen toch uitgepraat. En jullie zijn toch weer vrienden. Net als vroeger. Allee, dat hoop ik toch. Ik wil geen wig drijven tussen jullie. En ik wil ook geen misverstanden meer.

FONS Awel ja, misverstanden... om nieuwe misverstanden te vermijden doen we het wat rustiger aan. 't Zal dat zijn. En dat komt misschien bij u over alsof wij u links laten liggen. Maar niks is minder waar. (glimlacht tegen haar) We zien u nog altijd even gaarne op uw hofke verschijnen.

KRIS Da's een hele geruststelling. (Een stilte. Fons kijkt haar aan. Zij glimlacht) Oh ja, ik heb u nog altijd niet bedankt. En dat kwam ik juist doen net toen die 'oorlog' uitbrak.

FONS Bedankt? Voor wat?

KRIS Omdat ge heel mijn stuk hebt omgespit. Met al die ruzie nadien is dat uit mijn gedacht gegaan. Maar bij deze: bedankt, Fons.

FONS Oh dàt. 't Is niks.

KRIS Ik kon mijn ogen niet geloven. Wat gij op een paar uur gedaan hebt, ik zou daar weken voor nodig gehad hebben denk ik.

FONS Misschien is heel die ruzie achteraf bekeken toch niet zo erg. Misschien was het wel nodig om ons de ogen te openen. Alles is nadien veranderd. Wist gij bijvoorbeeld dat het weer is goed gekomen tussen Bruno en Gerda. Hij leert haar nu autorijden. Hij heeft het voorturend over zijn 'Gerdake van hier en Gerdake van daar.'

KRIS Tof.

FONS En Bernard verstaat er niks van dat zijn Mariette de laatste dagen zo lief is tegen hem. Ze kan ineens alles van hem verdragen. En hij voelt er zich goed bij. Hij is veel rustiger.

KRIS Blij dat te horen.

FONS Alleen de Gust, die is nog dezelfde gebleven. Ne verbitterde mens.

KRIS Ach, misschien komt hij op een dag opnieuw iemand tegen. Als hij nog eens met een busuitstap meegaat.

FONS Ik hoop het voor hem.

Een stilte. Ze kijkt hem aan.

KRIS En gij?

FONS Ik?

KRIS Gij denkt nog iedere dag aan haar?

FONS (knikt) Dat zal nooit anders zijn.

KRIS Tuurlijk niet.

FONS Vorige week was het haar verjaardag. Dat was altijd een bijzondere dag. Ons Laurake hielp dan ons huis versieren, met ballonnetjes en zo.

KRIS Ik zou uw kleindochter wel eens willen ontmoeten.

FONS Ik zal ze eens meebrengen naar hier. Ze trekt op haar oma. (stilte) Er staat een foto van mijn vrouw in 't kotje. Wacht.

Fons staat op en gaat zijn hokje binnen. Kris staat ook op, kijkt afwachtend naar de hofjes. Kort daarop komt hij weer buiten met een fotokader. Hij komt naast haar staan

FONS (geeft haar de fotokader) Dat is ze nu zie. Annelies.

KRIS (bekijkt de foto) Zo jong. .

FONS Ja, da's lang geleden. We waren toen nog niet eens getrouwd.

KRIS Schoon meiske.

FONS (verzonken in gedachten) Dat is zo... Ook toen we pas getrouwd waren. Iedereen keek om als ik met haar over straat liep. Maar de dood spaart niemand... Twee jaar geleden... Een auto-ongeval.

- KRIS (geeft hem de foto terug) En, gaat het? (stilte) Ik bedoel, lukt het om alleen te zijn?
- FONS Het moet wel. Ik heb het geluk dat ik een fantastische dochter en kleindochter heb. Ze doen echt alles voor mij. En ik heb natuurlijk mijn duifkes. Die vliegen ook op weduwschap.
- KRIS Maar zij worden wel beloond als ze thuiskomen... (een stilte. Ze staan dicht tegenover elkaar. We voelen de spanning) Ik zou graag de duiven eens zien. Kan dat?
- FONS (Alsof hij uit een droom ontwaakt) Zeker, dat kan zeker.

Scène 15 – in duivenhok

Voor het duivenhok kan er misschien iets opengeschoven worden in het decor, of een andere verrassende decorwissel. Ook met een bepaalde lichtstand. Ideaal zou zijn dat we een aantal duiven in levende lijve zien zitten.

Fons en Kris komen de duiventil binnen.

- KRIS Amai! Ge hebt er veel zitten. (kijkt keurend naar de duiven) Heldere ogen, geen platte mest, droge pootjes. 't Zien er echte kampioenen uit.
- FONS Gij kent wat van duiven!? Was uw vader duivenmelker misschien?
- KRIS (Verandert snel van onderwerp) Hebt ge al veel prijzen gevlogen?
- FONS Vorig jaar was 't niet vet. Maar 't zal veranderen. Ik heb een paar goede kweekduiven gekregen. En ik heb mijn jonge duiven extra getraind. Als ze te vroeg gaan zitten, jaag ik ze terug de lucht in.
- KRIS (ziet een zieke duif zitten) Die ziet er niet goed uit.
- FONS Ik weet ook niet wat er scheelt. Ik heb al van alles geprobeerd. Krachtvoer, medicatie. Als 't vanavond niet beter is mag hij de pieren eten geven.

Ze neemt de duif nu vast en bekijkt haar onderzoekend, waarbij ze o.a. beurtelings beide vleugels als een waaier openklapt. Ze voelt ook onder de vleugels.

- KRIS Ge moet hier eens voelen.
- FONS (Neemt de duif van haar over) Hier?
- KRIS Voelt ge 't?

- FONS Ge hebt gelijk... Een bolleke... Dat gaat toch geen bloedwrat worden, zeker? Straks steekt hij de anderen aan.
- KRIS Dat wordt geen bloedwrat. En 't is ook niet besmettelijk. Die duif was al ziek, anders had hij dat nooit kunnen krijgen.
- FONS Hoe weet jij dat zo goed?
- KRIS Ik heb het u toch al gezegd: ik lees veel.
- FONS Als 't morgen niet beter is, gaat hij de grond in.
- KRIS Dat meent ge niet! Mag ik die duif niet hebben?
- FONS Een ziek beestje? Daar kunt ge toch niets mee doen. Ik zal u een ander geven.
- KRIS Nee, geen ander. Ik wil die.
- FONS Dat kan ik u toch niet geven. Ik...
- KRIS *(Onderbreekt)* Misschien heb ik meer compassie met een achterblijverke of een ziek geval dan ik op 't eerste gezicht laat blijken. *(Fons begrijpt het nog altijd niet. hij kijkt haar vragend aan.)* Ik wil echt alleen die duif... .
- FONS Allez dan maar. Als ge dat per se die wilt. Hier, en ge moogt dat mandje houden. Omdat gij het zijt. *(neemt een mandje en zet de duif daarin).*
- KRIS Dat is lief van u... bedankt.

Ze geeft Fons een kus op zijn wang en stapt weg. Hij kijkt haar gebiologeerd na. We voelen hoe er iets van liefde in hem herleeft.

Fade-out licht.
Decorwissel.

Scène 16 – op de hofjes.

Gust, Bruno en Bernard komen op van de kant van het hofje van Kris.

- GUST Let op mijn woorden als dat onkruid begint door te schieten is er geen houden meer aan. En er is nog iets... hebt ge al eens aan den onderkant van haar patatblaren gekeken?
- FONS Kevers?

- GUST Allemaal oranje vlekjes. Binnen een maand is dat hier vergeven van de coloradokevers. Ik heb haar al verwittigd, maar ze vertikt het iets te gebruiken. Ik versta dat niet. Ze heeft er geen idee van welke omvang dat kan aannemen.
- BERNARD Wat zegt de Fons daarvan? Haar hofke ligt juist naast dat van hem.
- GUST Och, de Fons. Die leeft de laatste dagen weer opnieuw met zijn kop in de wolken. Weet ge dat hij haar verleden week een duif gegeven heeft?
- BRUNO Toch geen prijsbeest?
- GUST Juist het tegenovergestelde. Een ziek beestje.
- BRUNO Ook niet slim om daarmee te willen scoren.
- GUST Ze had die gevraagd. Ze wilde geen andere.
- BERNARD 't Is toch een rare, zenne, die Kris.
- GUST Hij heeft haar die duif gegeven zonder eerst met mij te overleggen. We hadden afgesproken om ze in de grond te stoppen.
- BRUNO Dan maakt het geen verschil. Ze is nu toch ook weg?
- GUST 't Gaat om 't principe. Als ge samen duiven houdt, neemt ge ook de beslissingen samen.
- BRUNO Allee kom, nu zijt ge maar aan 't zagen om te zagen. (Kijkt naar haar tuintje) Ik heb meer schrik van die kevers.
- BERNARD (kijkt naar het hofje van Kris) Straks hebben we er allemaal van.
- BRUNO Ik snap echt niet wat haar bezielt. Biologisch tuinieren? Ik geloof daar niet in.
- GUST Op tijd en stond wat 'chimique' over de groenten. Dat is nog altijd dé manier om het beste resultaat te krijgen.
- BRUNO Kunnen wij daar iets aan doen?
- BERNARD Ik denk dat het geen zin heeft om nu al te reageren. 't Moet eerst tot haar doordringen dat de toestand echt uit de hand loopt. Ik stel voor om nog een paar weken te wachten. En dan... op een dag dat ze er niet is... vliegen we erin. De Gust pakt zijne bazooka met insecticiden, de Fons kapt zijne onkruidverdelger op haar hofpad en den Bruno en ik zwieren er al 't onkruid uit. Op korte tijd moet alles gefikst zijn. Als ze terug op haar hofke komt, moet het blinken van properheid. Zou dat geen verrassing zijn?

- BRUNO Bernard jong... dat gij op uwe leeftijd nog zo'n ideeën hebt. Ze moesten u minister maken.
- GUST Ja, van landbouw op zee.
- BRUNO Ik vind dat een prachtig plan. Nog een paar weken laten betijen en dan op een dag, heel vroeg in de morgen als zij er nog niet is, volle vitesse er tegenaan.

Fade-out licht.

Scène 17 – op de hofjes.

Fons komt op met Laura. Sandra volgt iets later.

- LAURA En krijg ik dan ook een stukje hof?
- FONS Ja, gij krijgt dat stukske vanaf hier, tot daar. Ge zijt nu al oud genoeg om dat te kunnen.
- LAURA Ik ga zaadjes in de grond stoppen, voor bloemen.
- FONS Alleen bloemen? Anders niks?
- LAURA Ik maak hier een bloemenperk. Dan kan ik bloemen plukken en die aan mama geven en aan jou ... voor oma.
- SANDRA Zoals de bloementuil die we deze morgen op haar graf hebben gelegd.
- LAURA Voor haar verjaardag. Maar volgend jaar moet ge die niet meer gaan kopen. Dan maak ik een heel grote ruiker van uit mijn eigen bloemenhofje hier.

Kris komt op uit haar hofje.

- KRIS Hallo.
- FONS Ah... dat is nu Kris zie, waar ik jullie over verteld heb.
- KRIS En gij zijt Laura, zeker.
- LAURA Ik kom hier ook in de hofjes werken.
- KRIS Fijn. Welkom.
- LAURA (kijkt naar het hofje van Kris) Is dat ùw hofke?
- KRIS Ja.

LAURA Maar dat is precies alleen maar onkruid.

KRIS Vindt ge?

LAURA Mijn hofje zal veel mooier zijn.

SADRA Laura...

KRIS *(tot Sandra)* Laar haar maar. *(tot Laura)* Gaan we eens van dichterbij kijken?

LAURA Ja en dan zal ik u zeggen hoe ge het moet doen.

Kris en Laura gaan af naar het hofje van Kris. Fons en Sandra kijken hen lachend na.

SANDRA Dus, zij is het.

FONS Ja, dat is de nieuwe.

SANDRA Toen ik u vanmorgen kwam halen om naar het kerkhof te gaan... ik verschoot nogal toen ik bij u binnenkwam.

FONS Hoezo?

SANDRA Zo proper.

FONS *(Minimaliseert)* Ja, ik dacht: ik zal ons Sandra eens een plezierke doen. Ik rommel eens wat op...

SANDRA Oprommelen, maar pa, uw huis is gewoon onherkenbaar!

FONS Och...

SANDRA En ge hebt heel uwe strijk gedaan.

FONS 't Werd eens tijd zeker.

Sandra kijkt hem blij verrast aan. Bekijkt plots zijn gezicht, neemt dat tussen haar twee handen, bestudeert zijn neus...

SANDRA En uw neus... Die haartjes...

FONS Ja... ik... heb er ook eens werk van gemaakt.

SANDRA *(kijkt naar het hofje)* Die is wel nog heel jong hé pa.

FONS Zeg, gij denkt toch niet... Och, gij zou uw eigen fantasie nog geloven.

SANDRA Pa, we kunnen vanavond eens uit gaan eten. Deden we vroeger altijd met haar verjaardag.

FONS Bwah, ik weet niet of.....

SANDRA We hebben dat sindsdien niet meer gedaan.

FONS Ik heb een zak salade voor u klaargezet. (gaat zijn hokje in)

SANDRA En Wilfried is ook thuis vanavond. (gaat ook hokje in)

Aan de andere kant, in het hoekje, verschijnen nu Kris en Laura. Kris heeft de mand met de duif bij zich.

KRIS Ik heb die duif van uw opa gekregen. Wilt ge ze eens zien? (maakt mand open, neemt de duif uit de mand, Laura trekt zich wat weg) Ge zijt toch niet bang van een duif?

LAURA Natuurlijk niet.

KRIS Ze is ziek.

LAURA Heeft opa u een zieke duif gegeven?

KRIS Ik wilde die absoluut hebben.

LAURA Maar hij heeft zoveel goeie duiven, de beste die er zijn.

KRIS Ik heb deze uitgekozen en ze zal genezen... daar ben ik zeker van... ze zal genezen. (stopt de duif weer in de mand)

LAURA En zal ze dan weer vliegen?

KRIS Ja. Weet ge wat? Als ze genezen is laat ik ze vliegen waar gij bij zijt. Want ge zult nu toch regelmatig naar hier komen, nu ge zelf een stukske hof hebt.

LAURA Opa heeft de laatste weken al veel prijzen gewonnen. Dankzij u.

KRIS Dankzij mij?

LAURA Gisteren zei hij nog dat gij hem geluk brengt.

KRIS Zei hij dat?

LAURA (knikt) Zijt gij de vriendin van opa?

KRIS Euh... 't is te zeggen... we zijn goei kameraden... hier op de hofkes...

LAURA Mag ik dan ook uw vriendin worden?

KRIS *(ontroerd)* Maar natuurlijk, lieve meid.

Ze grijpen elkaar eens vast. Plots kijkt Laura naar Kris.

LAURA Waarom weent jij?

KRIS Och... niks...

LAURA Omdat uw duif ziek is?

KRIS Ja... ja... omdat ze ziek is...

LAURA Maar ge zegt dat ze zal genezen.

KRIS Ja... ze zal genezen... die duif zal genezen. *(wrijft een traan weg)*

LAURA En dan laten we ze de lucht invliegen. Wij samen.

KRIS Wij samen...

Fade-out licht.

Scène 18 – op de hofjes

Het is heel vroeg in de morgen. Fons en Bernard op.

FONS Zeg, 't is wel heel vroeg hé. Halfzes in de morgen. Wat zei Mariette daarvan?

BERNARD Ze snapte er niks van. 'Zet jij die wekken nu om half vijf om naar den hof te gaan?' Maar verder reclameerde ze niet. Ze draaide zich op haar zij en geeuwde dat zij nog wat bleef liggen

FONS Straf!

BERNARD 't Is mij ook een raadsel. Heeft die nu aan attakske gehad in hare kop of zo, 'k weet het niet. Er moet in ieder geval iets zijn. Die is veranderd jong, g'hebt er geen gedacht van.

FONS *(Kijkt naar het hofje van Kris)* 't Is anders de hoogste tijd dat we er eens aan beginnen. Maar ik blijf erbij: ik zou het Krisje toch eerst gezegd hebben.

BERNARD Dan zou ze dat niet gewild hebben. Ge kent haar toch. Ze wil alles alleen doen. En op die manier is de verrassing veel groter.

Gust komt op met een vreemd pak. Een kruising tussen een pak van een imker en dat van een arbeider in een atoomcentrale. Hij schiet het aan. Op zijn hoofd zet hij een gasmasker.

FONS *(bekijkt Gust)* Moet gij uw oorverwarmers ook niet aandoen?

GUST Doe niet onnozel. Dees is om mij te beschermen. Waar is den Bruno?

FONS Daar komt hij al aan.

Bruno op, heeft de 'druksproeier' mee.

GUST Ah, hij heeft 'den bazooka' toch bij zie ik.

Bruno moet hevig gapen.

Gust zet nu masker op; we horen telkens onverstaanbare klanken.

FONS *(tot Bernard)* Verstaat gij hem Beer?

Gust grommelt opnieuw iets onverstaanbaars.

BERNARD *(kijkt vragend naar Fons)* Ik denk dat het ne vorm van hondsdelheid is. Zou dat overzetten?

Gust grommelt opnieuw iets onverstaanbaars.

BRUNO Anders moeten we hem isoleren. In dinges hé... in cinquante Aines.

BERNARD Saint Quantaines?

GUST *(trekt zijn masker af)* Quarante geen cinquante! Qurantaine! Gij moet altijd overdrijven, gij. Daarbij, dat is niet voor te lachen hé. Als iemand van jullie goesting heeft, mag hij het in mijn plaats doen.

BRUNO Maakt u niet kwaad, jong. We verstonden u niet.

GUST Ik vroeg gewoon of gij nog wist waar we die fles hadden gezet.

FONS Welke fles?

GUST Awel, die fles die zot Rikske van Holland heeft meegebracht voor ons.

FONS Ah die! Gewoon, vanonder in 't kaske. 'k Zal ze eens gaan halen zie. *(gaat hokje binnen)*

BERNARD Zoudt ge die nu wel gebruiken?

GUST Da's zeker dat. Da's vier keer zo straf als een normaal product. Hier in België kunt ge dat niet krijgen, maar in Holland koopt ge dat in elke

winkel. Ge zult de beestjes nogal zien verschrompelen als ge dat er over spuit.

BERNARD Maar dat kan toch niet goed zijn, zoiets straf.

GUST Beestjes zijn ook niet goed. Daarbij, ik gebruik dat al jaren. Ziet ge dat soms aan mij? (neemt een krijgshaftige pose aan)

Ondertussen komt Fons uit zijn hokje met fles.

BRUNO Ja, ge kunt niet weten hoe uwe kop er anders zou uitgezien hebben hé Gust.

GUST Doe niet onnozel. Kom, geef dat spul maar eens hier. (neemt fles, leest gebruiksaanwijzing) Tegen spint, bladluis, witte vlieg, wants, rupsen, kevers en ander ongedierte. Waarschuwing: zeer toxisch, irriteert huid en slijmvliezen, nooit bewaren bij eet- en drinkwaren. Buiten bereik van kinderen houden. (kijkt naar Bruno)

BRUNO Jaja... 't is al goed.

GUST Niet inademen. Vermijd contact met handen en ogen. (wijst op zijn pak) Dat doe ik. (leest) Na gebruik handen en kleding zorgvuldig wassen. Behandelde producten slechts verbruiken na een minimum wachttijd van zes weken. (smalend) Precies of de tomaten zouden er na vijf weken nog last van hebben. Ze kunnen toch nogal panikereren. (leest) Dosering... aha, nu zijn we er. Een flessendop per tien liter water. (tot de anderen) Hoeveel zou er zoal in die 'bom' hier gaan, denkt ge?

BRUNO Toch wel ne liter of twintig, denk ik.

FONS Gaat ge die helemaal vullen?

GUST (smalend) Nee. Een bodempje, dan blijven we bezig. Fons, houdt dat stopje eens vast.

Gust geeft het stopje aan Fons. Die is er zichtbaar bang van en houdt het ver van zich af.

GUST Allee, we zullen eens aan onze cocktail beginnen. (kapt gewoon rechtstreeks uit de fles het giftige product in het reservoir)

BERNARD (wanneer hij maar blijft kappen) Zou dat nog niet genoeg zijn?

GUST (terwijl hij blijft doorkappen) En dan zeggen ze dat ik ne gierigaard ben.

FONS Howhow, 't is nu wel al genoeg, jong.

GUST *(schroeft de dop terug op de fles)* Zo en nu nog wat water erbij en dan zullen we de beestjes eens laten verschieten.

BRUNO *(verkneukelt zich al in de verrassing, kapt een emmer water in reservoir)* Ja, en haar ook. Ze zal nogal eens content zijn dat we haar zo hebben geholpen.

GUST *(heft reservoir op zijn rug)* Helpt nu eens efkes, mannen. *(Fons en Bernard helpen het reservoir vast te gespen. Richt de spuit in de richting van Bernard, grapt)* Hadt gij nu ook geen last van beestjes in uw haar, Beer?

BERNARD Héhéhé, da's gevaarlijk zenne.

GUST Precies of ik zou echt spuiten in uw smoel.

Gust zet weer zijn masker op, grommelt enkele onverstaanbare klanken

BRUNO *(spottend)* Jaja, dat hebt ge nu eens goed gezegd.

GUST *(trekt zijn masker af)* Wete wat? 'k Ga beginnen. *(zet zijn masker weer op)*

BERNARD Ja, 'k zou haar gezicht al willen zien.

FONS Ze zal nogal verschieten.

Gust mompelt met zijn masker op iets onverstaanbaars.

BRUNO Ze zal nog heel wat plezier beleven aan 'die boerkes van den hof.'

BERNARD Hier is nog echte vriendschap, jong.

Gust mompelt opnieuw met zijn masker op iets onverstaanbaars.

BRUNO Toch erg hé. Als we nu eens allemaal samen leggen om hem uitspraaklessen te laten volgen.

BERNARD Of anders moeten we hem leren spreken met ondertekst.

GUST *(trekt zijn masker af)* Ik zei dat er hier eigenlijk maar éne aan 't werken is.

BERNARD Awel nu hebt ge eens gelijk, Gust.

BRUNO We zullen er eens invliegen, zie. *(stapt het hokje in en komt buiten met twee harken die hij in de handen van Bernard en Fons duwt)* Hopla, komaan.

BERNARD *(verwonderd tot Bruno)* En gij? Moet gij niet helpen?

BRUNO Dat is mijn linkerhand (toont zijn linkerhand) en dat is er nog één. (toont rechterhand) Ik heb twee linkerhanden.

FONS Hela hela... geen uitvluchten! Allemaal gelijk voor de wet. (duwt de hark in Bruno's handen)

Ze gaan allen af in het hofje van Kris.

Scène 19 – op de hofjes

Even later.

Kris stapt tot tegen haar tuintje. Plots blijft ze perplex staan.

KRIS Die hebben dat hier helemaal komen proper zetten. (schudt glimlachend het hoofd) Die mannen toch... (plots angstig) Maar... Wat ligt er hier? Wit poeder? (Ze lijkt het niet te begrijpen, kijkt verward in het rond, gaat uiteindelijk op haar knieën zitten, neemt wat van dat witte poeder op haar vingers en ruikt eraan) Maar... 't Is niet waar! Nu hebben ze toch achter mijn rug... verdomme!

Ze staat op, kijkt woedend in het rond, ziet de op een kier staande deur van Fons' tuinhuisje wat bewegen. Ze stapt op het tuinhuisje af.

KRIS Ja, verstopt jullie maar!

Fons en Gust komen uit het huisje. Bernard komt vanuit zijn tuintje.

KRIS (Razend) Wilt ge nu echt alles kapot krijgen!?

FONS We wilden u alleen maar helpen.

KRIS Helpen?! Mij vergiftigen, ja!

BERNARD Ge moet toch ook kunnen toegeven dat ge het hier niet alleen aankunt.

KRIS (Roept) Ik kan alles aan! Niemand moet mij komen vertellen wat ik kan en niet kan. Dat zal ik zelf wel beslissen. En vanaf nu wil ik jullie niet meer in mijn buurt. (ze draait zich om en gaat weg)

Fons kijkt Gust kwaad aan.

GUST Wat?

FONS Moest ge nu per se zoveel van dat spul in "den bazooka" doen?

GUST Och, wat ik ook doe. Voor u is 't nooit goed. (gaat kwaad weg)

BERNARD En nu?

FONS Ja, wat nu?

BERNARD We kunnen misschien eens met haar gaan klappen.

FONS D' er zal niks anders opzitten. We moeten haar uitleggen dat dat het beste was. Anders was alles kapot. Ze zal dat toch wel begrijpen zeker.

Aan de andere kant, in het hoekje komt Kris op met de duivenmand. Ze gaat zitten.

BERNARD Zie nu.

FONS Kom, we trekken ons terug, we laten haar nog efkes gerust. Dat zal voorlopig 't beste zijn. En later op de dag brengen we haar een bezoekje. (Fons wil in zijn huisje gaan)

BERNARD Maar wacht eens.

Terwijl ze zich wat verschuilen, houden ze Kris in de gaten.

Fade-out licht.

Spot op Kris die de duif uit de mand neemt.

Tijdens de nu volgende monoloog spreekt ze tot de duif die ze ondertussen tegen zich aandrukt en streelt.

KRIS (kalmer) Gelukkig. Gij hebt toch geen dodelijke dosis insecticide binnengekregen. Allee, ziet dat nu af. Ik heb er zolang aan gewerkt en dan ineens... op één-twee-drie spuiten zij alles kapot. En 't ergst is dat ge er nog niet eens kwaad kunt om zijn. De sukkelaars weten niet beter. Ze doen het om goed te doen. Om lief te zijn. Om dat onnozel en onschuldig wicht een beetje te helpen. Ze begrijpen er niks van. (bij het stellen van de hieronder staande vragen imiteert ze telkens een van de mannen) "Wat bezielt een vrouw om in zo'n mannenwereld binnen te dringen? Zeg, en waarom is die altijd zo rap moe? Ge moet uw tijd niet in dat ziek duifke steken." (met haar eigen stem) Maar ik zal wel zorgen dat ze u niet in de pot doen. (heeft de duif nu zeer dicht tegen zich aan) Ik zal voor u zorgen tot ge opnieuw kunt vliegen. En die dag zal komen. Die dag moet komen. (plots bezorgd) Hebt ge honger? Ik heb ook honger. Ik heb vanmorgen nog niet gegeten. Willen we samen iets eten? Samen iets eten en samen sterker worden.... (zet de duif in de mand, staat op, gaat weg)

Spot op kotje waar de twee mannen zitten.

FONS Ze gaat haar kotje in.

BERNARD Wat gaat ze doen?

FONS Hoe kan ik dat nu weten.

BERNARD Die is precies wel serieus van 't Lam Gods geslagen, hé Fons. Hebt ge dat gezien? Ze heeft die duif bijna plat geknepen.

FONS 't Is de 'hand Gods' Bernard. Ze is van de hand Gods geslagen. Niet 't Lam Gods. (Op andere toon) Daar zie, z'is duiveneten gaan halen.

Spot op Kris die terugkomt met een potje duiveneten.

KRIS Ik wil dat gij leeft. En ik wil zelf ook leven. En ik kan leven als gij leeft. (schudt wat duivenvoer in haar hand, opent mand en legt het duivenvoer in de mand) Kom, eet nog wat... Eet alstublieft nog een beetje. Ik zal het zelf ook doen. Ik zal zelf ook eten want we moeten samen leven. (eet van het duivenvoer) Samen eten en samen sterk worden.

Spot op kotje waar de twee mannen zitten.

FONS Maar wat doe die nu?

BERNARD Die is haar verstand kwijt.

FONS Is die daar nu echt zo van geraakt dat dat in hare kop is geslagen?

BERNARD Wisten wij veel dat die zo labiel was.

FONS Nondedju, wat hebben wij uitgestoken?

Spot op Kris.

We zien haar eten. Bij elke nieuwe greep in het bakje met duiveneten, mompelt ze een van de volgende woorden:

KRIS Vitamine A – Vitamine B – Vitamine D – Vitamine E – Citroenzuur – Jodium – Zwavel – IJzer (nadien herneemt ze de reeks) Vitamine A – Vitamine B – Vitamine D – Vitamine E – Citroenzuur – Jodium – Zwavel – IJzer

Door middel van lichteffecten en aangepaste geluiden zou de handeling iets van een bezweringsritueel moeten krijgen.

Spot op de twee anderen.

FONS Dat kan toch niet meer hé.

BERNARD We moeten iets doen.

FONS Maar wat?

BERNARD Haar dat afpakken natuurlijk. Wat anders. *(stapt in haar richting)*

FONS *(houdt hem tegen)* Maar hebben we dat recht wel?

BERNARD *(rukt zich los)* Natuurlijk hebben we dat recht. We hebben altijd het recht om zieke mensen tegen hun eigen te beschermen.

Bernard stapt op Kris toe. Fons volgt hem op afstand. Wanneer Kris hem dichterbij ziet komen, klemt ze het duiveneten tegen zich aan. Ze stopt echter met eten.

BERNARD *(overdreven lief en betuttelend; als tegen een demente bejaarde)* Hier zie... ons Krisje... Maar wat zie ik nu? Wat is ons Krisje nu allemaal aan het eten? Duiveneten! Dat kan niet goed zijn hé. Kom, geeft dat maar eens aan den Beer. *(Kris klemt het eten nog meer tegen zich aan)* Duiveneten is voor de duiven. Dat gaan wij nu toch niet opeten zeker. Allee kom...

Bernard probeert het duiveneten uit haar handen te rukken, terwijl Kris het probeert te beschermen. Tijdens dit gevecht, belandt het potje duivenvoer op de grond.

KRIS Zie nu wat ge gedaan hebt! Heb ge nog niet genoeg kapot gemaakt!

FONS Maar wij hebben niks kapot...

KRIS Alles hebt ge bespoten met vergif! Maanden en maanden heb ik gewerkt om alles gezond te houden. Met mijn eigen handen haalde ik al die coloradokevers eraf, een voor een, kever na kever!

BRUNO Maar dat is toch te zot, Krisje.

KRIS Nee, dat is niet zot! Dat is de enige manier om te kunnen leven!

Kris neemt de mand en gaat weg. De twee mannen kijken haar aangeslagen en niet-begrijpend na.

Scène 20 – op de hofjes

Fons staat met Laura bij de duiventil. Hij heeft zijn arm beschermend om haar heen geslagen en wijst naar een duif die op het tuinhuisje zit.

FONS Ziet ge dat duifke daar boven op 't dak? *(Laura knikt)* Dat is mijn blauwe geschelpte. Die heeft vorige week nog een prijs gevlogen. En binnenkort wordt het echt menens. Binnen enkele weken gaat opa veel centen inzetten op een bijzondere vlucht. Als hij dan wint, is hij schatrijk. *(Laura lacht. hij neemt nu het voederbekertje en begint zijn duiven te roepen)* Koooooom, komkom.

LAURA Mag ik dat ook eens doen?

FONS   Natuurlijk.

Fons geeft het potje met zaad aan Laura.

LAURA   (Probeert het) Koooooom, komkom. (na een tijdje) Ze komen niet.

FONS   Ik denk dat ze alleen door hun baasje willen binnengeroepen worden.

LAURA   (geeft hem het potje terug) Hier.

Kris komt op met de duivenmand.

KRIS   Hé, dag Laura. (knikt even tot Fons) Fons.

Laura springt onmiddellijk bij Kris.

FONS   Kris.

KRIS   (tot Laura) Ik ben blij dat gij er zijt.

LAURA   Waarom?

KRIS   Ik heb op u gewacht. Ik wil dat ge erbij zijt als ik de duif opnieuw laat vliegen.

LAURA   Is ze genezen?

KRIS   Ze ziet er in ieder geval toch genezen uit. D'er zit veel leven in. Ze kan niet blijven stilzitten. Ik had u beloofd dat wij ze samen de lucht zouden insturen.

FONS   Sorry, ik wil er me niet mee bemoeien, maar ik denk niet dat die duif genezen is. Zieke duifkes genezen niet zomaar.

KRIS   We zullen zien.

LAURA   Komaan, we laten ze de lucht in. Vanop uw hofje. Want 't is uw duif.

KRIS   Oké.

LAURA   Wauw. Spannend.

Kris en Laura gaan af in het hofje van Kris.

Muziek op achtergrond.

Fons kijkt hen na en we zien zo dat de duif daadwerkelijk vliegt. We zien hem naar de lucht kijken, de vliegende duif volgend met steeds grotere verwondering.

Kris en Laura komen jubelend op en ook zij volgen de duif in de lucht.

((misschien hier filmprojectie van vliegende duif?))

KRIS (Crescendo) Ze vliegt! Ze is genezen! Ze vliegt!

LAURA (Roept nu heel luid) Ze vliegt! Ze vliegt!

De muziek zwelt aan.

Kris en Laura jubelen en nemen elkaar vast en doen juichend een rondedans.

KR + LAU Ze vliegt! Ze vliegt!

Dan maken ze zich van elkaar los. Volgen nog steeds de duif hoog in de lucht.

LAURA (komt bij Fons staan, neemt hem vast) Zo hoog! Misschien gaat ze dag zeggen tegen oma.

Fons staat er ontroerd bij. Laura begint naar de duif te zwaaien.

Bruno, Gust en Bernard komen op.

GUST Is dat die zieke duif, Fons?

De muziek zwelt aan.

Ze volgen allemaal de duif in de lucht.

Uiteindelijk gaan ze langzaam weg. Alleen Fons en Kris blijven achter.

Stop muziek.

KRIS Uw kleindochter is echt een schatje.

FONS 't Is een schatje.

KRIS Nu ziet ge wel dat ik gelijk had. Ik kon die duif genezen, hè!

FONS Dat had ik nooit verwacht. Dat moet ik toegeven.

KRIS Roept gij ze maar terug. Uit gewoonte zal ze naar hier terugkeren. (neemt de mand op en geeft ze terug aan Fons) Geef ze mee voor die bijzondere grote wedstrijd.

FONS (Vol ongeloof. Geschokt ook) Dat kunt ge niet doen. Een duif die pas hersteld is. Zo'n tocht. Helemaal vanuit Dourdan. Dat beest overleeft dat nooit.

KRIS (Kijkt Fons smekend aan) Doe het voor mij, Fons.

FONS Maar...

KRIS Alstublieft!

FONS (twijfelt eerst, zucht dan:) Oké. Als het voor u dan zo belangrijk is.

Plots keert Kris zich om en gaat haastig af. Fons kijkt haar eerst na en kijkt naar de duif in de lucht.

Fade-out licht.

Scène 21 – op de hofjes

Enkele weken later.

Gust zit op het bankje. Pierre komt bij hem. Gaat ook zitten.

PIERRE En?

GUST De wind zit niet goed.

PIERRE Ai.

GUST Let op mijn woorden. Als de wind zo blijft zitten, zullen er veel duiven verloren gaan

PIERRE Ik heb gehoor dat ge die zieke duif hebt meegegeven?

GUST De Fons wou dat absoluut.

PIERRE Ik ben eens curieus of ze al voldoende kracht heeft. Van Dourdan dan nog begot.

GUST Volgens mij zien wij die niet meer terug.

Fons komt uit het hokje. Heeft drie pintjes bij.

FONS Pierre, hier ook een pintje. 'k Had u horen klappen.

Ze drinken. Speuren de lucht af.

FONS Ik verwacht veel van mijn beste duif Hij doet het al een tijd goed. Ik denk dat het komt omdat hij zo verliefd is.

PIERRE Maar uw andere zijn toch ook in vorm?

FONS Ja, da's waar. Alsof die ene de anderen heeft aangestoken, heel raar.

PIERRE Zo gaat dat in 't leven: ge hebt van die momenten dat alles meevalt en van die momenten dat alles tegenzit.

Er valt een pauze. Ze kijken naar het tuintje van Kris.

FONS Zeg, Pierre, hebt gij nog iets van Kris gehoord?

PIERRE Euh... nee... waarom?

- FONS Dat is nu al meer dan een maand dat wij haar niet meer hebben gezien.
- GUST Hij mist haar.
- FONS Jamaar, allee... een maand. Da's toch niet normaal. Ze was hier iedere dag.
- GUST Weet jij dat hij zelfs al eens gaan aanbellen is op haar appartement?
- PIERRE Is dat echt? Zijt ge bij haar geweest? Wat heeft zij gezegd?
- FONS Niks. Ze was niet thuis. Haar gebuur zei dat het al een tijdje stil was op haar appartement. Is Kriske verhuisd of wat? Gij moet dat toch weten. Een toezichter zullen ze toch op de hoogte houden...
- PIERRE *(ongemakkelijk)* Nee... euh... ik weet van niks...
- FONS *(kijkt hem strak aan)* Zijt ge zeker?
- PIERRE *(begint vlug over iets anders)* Zeg, jullie komen straks toch ook naar de barbecue van den Bruno.
- GUST Van den Bruno én Gerda. Die twee zitten precies weer in hun wittebroodsweken. Weet ge dat hij haar zelfs heeft leren auto rijden? Sindsdien zien we hem hier zoveel niet meer. Ah ja, zij is nu dikwijls met de auto weg. Maar wat dat feestje betreft is 't oké zene. Als 't voor niets is, ben ik er altijd bij!
- PIERRE En jij Fons? Komt ge naar de barbecue? *(maar Fons hoort het niet eens, staat afwezig te kijken naar het hofje van Kris)* Fons!
- FONS *(schrikt op)* Euh...
- GUST Hij is er weer niet met zijn gedachten bij.
- FONS Komt jij straks naar de barbecue?
- GUST Ja, allee... tenminste als ze dan al gevallen zijn. Maar Sandra en Laura komen al heel vroeg. Ze komen helpen.

Plots komt Bernard opgelopen.
In deze scène, het vallen van de duiven, muziek op achtergrond.
((Misschien filmbeeld op achtergrond?))

- BERNARD Zeg, zitten jullie hier te dromen of wat? Kijkt ne keer ginder. *(wijst in de lucht)* Volgens mij is dat er een van jullie!
- GUST *(staat op)* Nondedju.
- FONS Miljaar, die valt al. *(neemt vlug het bakje met duiveneten)*

- PIERRE (staat ook op) En dat met zo ne wind.
- FONS (Roept) Koooom, komkom.
- GUST Bingo! 't Is de blauw witpen. Ik vang hem direct op. (haast zich het duivenhok in)
- PIERRE (Kijkt naar zijn horloge) Als dat geen record is, weet ik het ook niet meer.
- BERNARD Allee Fons, moet gij die niet inklokken?
- FONS (speurt de lucht af) De Gust doet dat wel. Ik wacht op de volgende...
- PIERRE Daarzie, nog ene.
- FONS Koooom, komkom...
- GUST (komt uit duivenhok gelopen) Een grandioze tijd!
- PIERRE En er is nog altijd geen enkele andere duif overgevlogen. Dat heb ik nog nooit meegemaakt. Daar. Nu zijn de volgende er pas.
- BERNARD Drie.
- GUST Miljaar! Dat zijn er ook van ons!
- FONS (speurt de lucht a. Teleurgesteldf) Maar drie.
- GUST (port Fons aan) Allee jong, vooruit. (neemt het bakje uit de handen van Fons die reactieloos blijft staan) Koooom, komkom... Kooom, komkom... Ik zal mijn auto al maar starten, zeker?
- FONS Nee.
- GUST Hoe, nee?
- FONS Er moet nog één duif vallen.
- GUST Jamaar ik zal dees al binnenbrengen.
- FONS Gij blijft hier. We doen ze samen binnen, dus, we wachten op die duif.
- Gust en de anderen kijken Fons stomverbaasd aan.
De muziek stopt.
- GUST Maar zijt gij nu helemaal op uwe kop gevallen?! Al dat weggegooid geld. Voor die ene duif? Die zieke dan nog wel. Ge weet evengoed als ik dat die niet weerkomt.

FONS En toch wachten we.

GUST Niks van! Ik doe het zelf wel. (gaat af in duiventil)

BERNARD Allee, Fons, da's er toch over. Wat is dat nu met u?

Pierre zijn gsm gaat. Hij neemt hem uit zijn zak, luistert. Bernard kijkt naar Pierre. Fons blijft de lucht afspeuren. Pierre wordt lijkbleek.

PIERRE Wàt?... Wanneer?... Ja, ik doe het nodige...(staat er op slag aangeslagen bij)

BERNARD Scheelt er iets, Pierre?

Pierre duwt gsm af. Hij gaat richting hofje Kris. Kijkt naar het hofje. Ook Fons kijkt Pierre nu aan. Een gespannen stilte.

FONS Wat is't ?

Een stilte.

BERNARD 't Is precies slecht nieuws.

Een stilte.

FONS 't Is iets serieus... hé Pierre?

PIERRE (moeizaam, krop in de keel) Mannen... Kriske... (een stilte)

FONS Wat is er met haar?

PIERRE Ik kreeg telefoon van de kliniek. Ze is... Ze is zopas gestorven...

Ze staan er als aan de grond genageld bij.
Licht fade-out.

Scène 22 – op de hofjes

Ze zijn er allemaal. De vier mannen van de hofjes en Pierre, Mariette en Gerda en Laura. Ze staan/zitten er stil, aangeslagen bij.

PIERRE (na een stilte) Ze had me uitdrukkelijk gevraagd om niks te zeggen. Ze is de dochter van een neef van mij. Ze had al jaren geen contact meer met de rest van de familie. Ze wilde helemaal alleen leven en zeker toen ze ziek is geworden.

Een stilte.

MARIETTE Gerda, zullen we het hen zeggen?

Gerda knikt.

BERNARD Wàt zeggen? Weten jullie meer misschien?

GERDA Ja, we wisten het.

BRUNO Wablieft? Wist gij dat ze ziek was?

GERDA (knikt) Kanker.

BERNARD En gij ook, Mariette?

MARIETTE De avond toen er hier die hevige ruzie was heeft ze mij opgebeld.

GERDA Mij ook.

PIERRE Ze had mij jullie telefoonnummers gevraagd.

MARIETTE Ze maakte met ons een afspraak. Ze vroeg ons of we bij haar op haar appartement samen wilden komen voor een gesprek.

GERDA Onze mannen mochten absoluut niks weten.

MARIETTE Ze zei ons dat ze er in geen geval op uit was om jullie rond haar vinger te winden en jullie zeker niet van ons wilde afpakken, of wat dan ook. De enige reden dat ze hier haar hofje had was haar ziekte. Sinds ze kanker had gekregen was het haar droom om in een hofje zuiver groensel te kweken. Puur natuur.

GERDA En toen zei ze het.

Ondertussen in de andere hoek, op het bankje voor haar kotje, zit Kris.
Het licht fade-out, alleen spot op Kris.

KRIS Ik ben ziek. Het kan elk moment gedaan zijn. Ik ga dood. (een korte stilte) Gerda, Mariette... Misschien zie ik er in jullie ogen goed uit, maar toch is het zo. Ik dacht dat alles beter zou gaan door gezond te leven. Biologische groenten en zo. Maar dat was misschien wat naïef om te denken. 'k Heb het wel geprobeerd. Ik wou de hoop niet verliezen.

MARIETTE (vertelt verder tot de anderen) Ze had gelezen dat kanker bij duiven kon genezen worden door de voeding. (pauze) Maar ja, een mens is geen duif... (pauze) Ik wist niet hoe ik daar allemaal op moest reageren dus heb ik gezegd dat ik haar ooit hoopte terug te zien. Als het hier niet was, dan in de hemel.

Reactie van de mannen.

GERDA En toen zei ze...

KRIS Wij moeten niet in de hemel komen. De hemel moet in ons.

MARIETTE Ik vond dat echt schoon en dat heeft mij doen nadenken. Ik heb beseft dat als ik er nog iets van wilde maken, ik er dringend moest aan beginnen.

GERDA Ik had juist hetzelfde gevoel.

MARIETTE Ze vroeg ons nadrukkelijk om jullie er buiten te houden. .

GERDA We mochten niks zeggen. Ze zag jullie allemaal graag. Ze wilde niet dat ge pijn zou hebben. Ze hoopte toen nog altijd dat ze zou genezen.

MARIETTE En ze vroeg ons ervoor te zorgen dat jullie vrienden bleven. Niet alleen op de hofjes, maar ook erbuiten.

Een stilte.

PIERRE Ja, mannen, sorry. Ik kan niet blijven voor de barbecue, ik heb nu nog zaken te regelen bij de begrafenisondernemer. Daar moet toch iemand voor zorgen. Ze heeft mij dat speciaal gevraagd.

BRUNO Die barbecue kunnen we nu niet laten doorgaan.

PIERRE Hawel, dat moet. Ze zou echt niet willen dat jullie dat voor haar zouden laten.

MARIETTE Kom, we gaan alles klaar zetten.

Ze gaan allen weg. Behalve Fons en Laura.Muziek op achtergrond.Fons staat in het midden voor zich uit te staren. Kijkt naar het hofje van Kris.

LAURA Opa... (komt naast hem, neemt hem liefdevol bij de arm)

FONS Ja, schatje?

LAURA Is uw vriendin nu bij oma? (Fons knikt) Ik zal voor haar ook zo'n tekening maken. Gaat ge weer pluimkes verzamelen?

FONS (met krop in de keel) Ja, schat.

Ze komen nu face-publiek te staan, in het midden.

LAURA (wijst naar de lucht) Kijk opa, een duif. (ze volgen even de duif) Ze vliegt heel hoog. Dat is de duif van Kris.

FONS   Misschien wel...

LAURA   Of is het Kriske zélf?

FONS   Misschien.

Laura leunt nu dicht tegen Fons aan.

Langzaam fade-out licht.

Muziek zwelt aan.

((filmprojecte van een vliegende duif))